XXXVII. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. MÁJUS 21.

Ludas Matyi

Várnai György rajza

ÉJSZAKAI FILM

— Válassz, drágám, nézzük vagy...

Kik kapnak az idén Döbrögi-díjat?

(A DÍJAZOTTAK NÉVSORA A 3. OLDALON)

FERTŐZÖTT AZ IVÓVÍZ SZALÁNTÁN

Szalántai táncok

Gagyi

Mi a gagyizás? Rézkarikákat eladni – aranygyűrű gyanánt.

Hiszen, ha csak ennyi volna.

Voltam moziban, kétszer is egy héten. Először a Piedone Egyiptomban című bárgyúságot láttam, másnap pedig A mérkőzés című új magyar művet. Vessenek meg: a Piedonéra szavazok. A kritika azt írja: bávatag, bugyuta, bosszantó badarság. De ezt ígérte, ezt vállalta: mozit, mulatságot másfél órára, gyermeteg lelkű nézőknek. Rézkarika – de legalább nem tagadja, nem restelli. Ezzel szemben a másik történelmi önvizsgálatot, társadalmi tanulságokat, művészi élményt, katarzist ígér – ám egyiket sem nyújtja. A mozi homályából a napra kilépő néző rögvest tudja: begagyizták, már megint rezet kapott arany gyanánt.

Gagyizik velem – hányszor! – a kereskedelem is. Veszek egy zacskó tejkaramellát, soha nem tudom meg milyen, mert a beleragadt papírt gyaluval sem lehet lehántani róla, választhatok: vagy papírt eszek vagy semmit.

Krokit írt a kukásokról egyik kollégám. Felzúdult a tisztes szakma, szerzőt számos helyen bepanaszolták. Az üzemi lap harcos glosszában veri el a port a humoristán, védőszárnyai alá vonván a kukásokat, kik köztudottan Grál-lovagok – legfeljebb kukákat lopnak néha, mint egy bírósági hírből olvasom éppen. Glosszaíró testvérünk sandán odavágja: „Háromszáz kukás számára van munka. A kapuk nyitva állnak, lehet jelentkezni. Humoristáknak is." Aranyos. Vagy inkább: rezes? Miért csak másoknak kínálja, miért nem áll be maga is, jó példát mutatandó?

Ez például egy gagyi-cikk. Most elmondom, milyen egy gagyi-tábla. OTP-fiók a Batthyány utcában. Vöröskeresztes papír a kisasztalok üveglapja alatt: „Kérjük a dohányzás mellőzését." Szemben velem a tisztviselőnő vidáman, önfeledten cigarettázik. Erről ennyit.

Aztán láttam a Bűn című sorozatot a tévében. Önök is, szintén? Aranyat ígért: a társadalom lelkiismeretének felrázását. Rezet adott: gusztustalan vájkálást életünk szennyesében.

Íme, a megfordítható képlet:

A gagyi – bűn; a Bűn – gagyi.

Radványi Barna

Noé rakétája

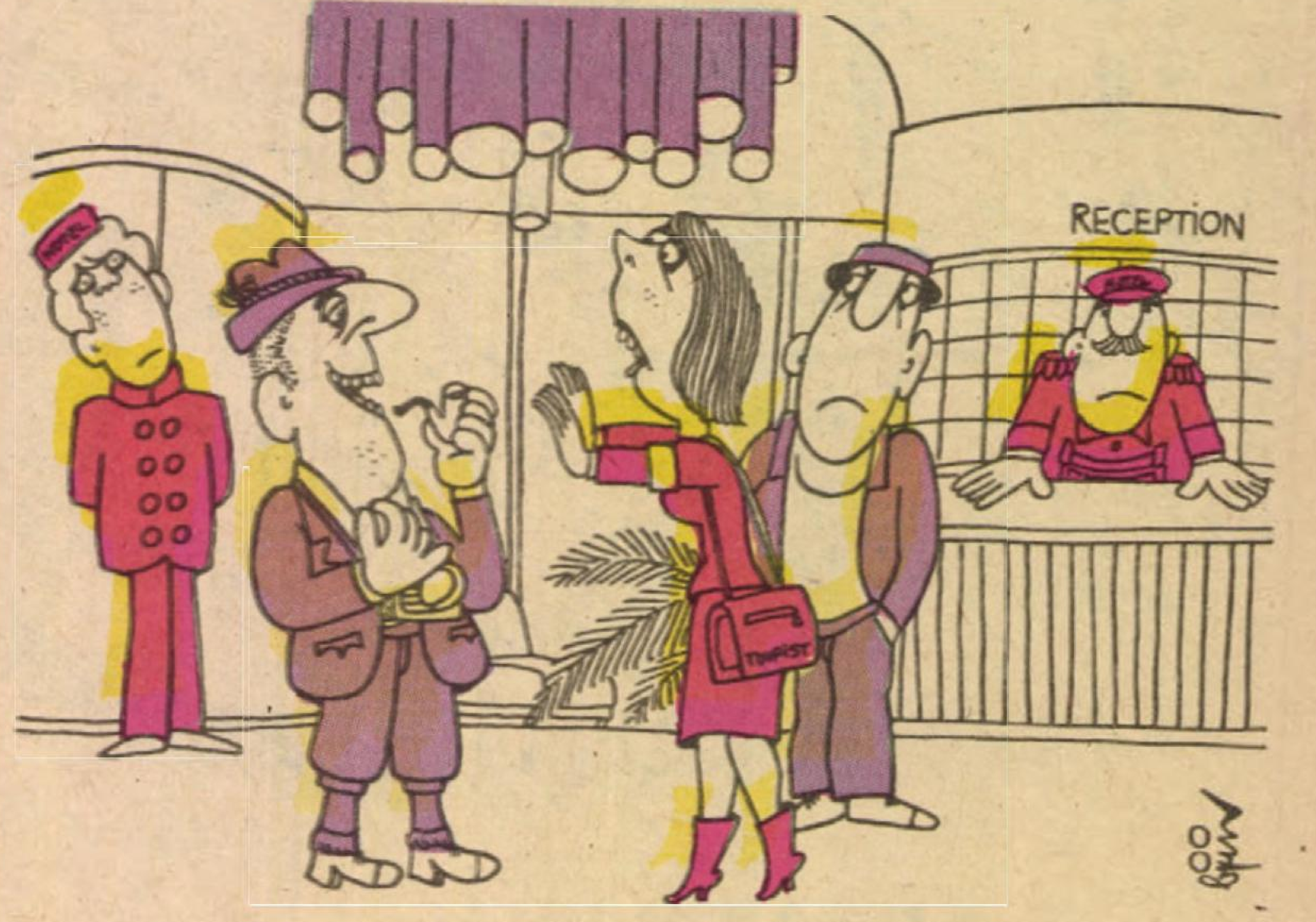
Az új ofszet-festéküzemben, amelyben nemrég kezdték meg a munkát vadonatúj modern gépekkel, üzemképes állapotban hagyták a régi üzem egyik régi gépét. Ahogy az újság fekete-fehéren megírta: „biztonsági tartaléknak esetleges gyártási nehézségek elhárítására." Bölcs, sőt követendő döntésnek tartom ezt, mert megkímélhet különféle bonyodalmaktól. Nagy férfiruhagyárunk például jelentős rendelést kapott az Egyesült Államokból, az öltönyökhöz fémgombokat kívánt a megrendelő, ám azt itthon már nem gyártanak. Az Egyesült Államokból hozattak fémgombokat, hogy szállítani tudjanak az Egyesült Államokba... Vállfát sem gyártottak sokáig: egy szövetkezet most „állt rá" – ehhez el kellett készíteni a szerszámokat, ki kellett dolgozni a munkafolyamatokat. Pedig, ha annak idején félretették volna belőlük...

Ezek az esetek adták az ötletet, amelyet ezúton hozok nyilvánosságra: be kellene rendezni Noé rakétáját, ebben összegyűjtenénk a megmentendőket. Lenne itt mangalica, amelyből – egy statisztika szerint – már csak 300 van az országban, mert a korszerűbb fajták háttérbe szorították. Ugyanakkor a téliszalámi gyártásához, szakemberek szerint, a legjobb alapanyagot a mangalica adja. De még gyárat is tárolhatnánk itt. Mert például a Kecskeméti Gyufagyárat 57-ben bezárták, mondván: az öngyújtó elterjedése feleslegessé teszi, hogy három gyufagyár legyen. Alig néhány év múlva kiderült, hogy kevés a gyufa, egy ideig kihúztuk a gyufapótlást külföldről, később aztán jelentős beruházással sikerült elérni, hogy a két megmaradt gyár kielégítse az igényeket. És semmiképp sem maradhatna ki Noé rakétájából a trolivezeték: az, amelyet leszedtek a Baross utcában, mert a troli megszűnt, hiszen a troli elavult. Most új vezetékeket kellett felszerelni, mert ott busz helyett ismét troli lesz, hiszen a troli korszerű.

És ki kellene építeni a Noé rakéta radarhálózatát. Ahogy olyasmit észlelne egy minisztériumi nyilatkozatban, hogy „a kadarkát ki kell iktatni, mert gyenge a színanyaga, rothad a bogyója" – máris el kellene ültetni a rakétában több hektár kadarkát. Mert ha tényleg kiiktatódik és az emberek hiába keresik a könnyű, fröccsnek való bort, Noé – akiről úgy hírlik, hogy az első szőlőtermelő volt – a rakéta orrában stampedlivel mérhetné a kadarkát. Bikavér áron, mert a különlegességet ügye meg kell fizetni.

Földi Iván

TANULÉKONY TURISTA

– Az istenért Herr Müller ki ne mondja, milyen magyar szavakat hallott a pesti utcán!

„HÁROMSZOR VERI EZT KENDEN LUDAS MATYI VISSZA..."

A Ludas Matyi szerkesztősége — a lap megjelenésének harminchatodik évfordulója alkalmából — határozatot hozott

DÖBRÖGI-DÍJ létesítéséről

KIVONAT A HATÁROZATBÓL:

„Döbrögi-díj adományozható annak a személynek, kollektívának vagy intézménynek, aki vagy amely munkájából eredően — miként a Ludas Matyitól Döbrögi uram — joggal részesülhetne megbotozásban."

„A Döbrögi-díjak odaítélésében messzemenően figyelembe kell venni a Ludas Matyi olvasóinak javaslatait, illetve felterjesztéseit a díjak adományozására."

„A Döbrögi-díj három fokozatban adományozható: Három Veretéses, Két Veretéses és Egy Veretéses fokozatokban, aszerint, hogy a Döbrögi-díjra érdemes tevékenység mekkora társadalmi visszhangot váltott ki."

„A Döbrögi-díj elismerő oklevéllel jár, amely a zakó hátán viselhető, ziherhájtűvel felerősítve."

A Ludas Matyi az 1980—81-es évben nyújtott teljesítményükért az alábbiakat részesíti

DÖBRÖGI-DÍJBAN:

Három Veretéses Fokozatot kapott:

A MARX TÉRI FELÜLJÁRÓ ÉPÍTÉSVEZETŐSÉGE.

Indoklás: a kivitelezés során minden nehézséget áthidaltak, csupán a hidat nem hidalták át. A munkahelyi súrlódásokat széles ívben elkerülték, a széles ív folytán támadt hibás számításokat menetközben korrigálták és nem bontják le az egész hidat, csak ott, ahol a szelvények nem találkoznak.

A felüljáró egyben **elnyerte az olvasói és a közönségszavazatok abszolút többségét is.**

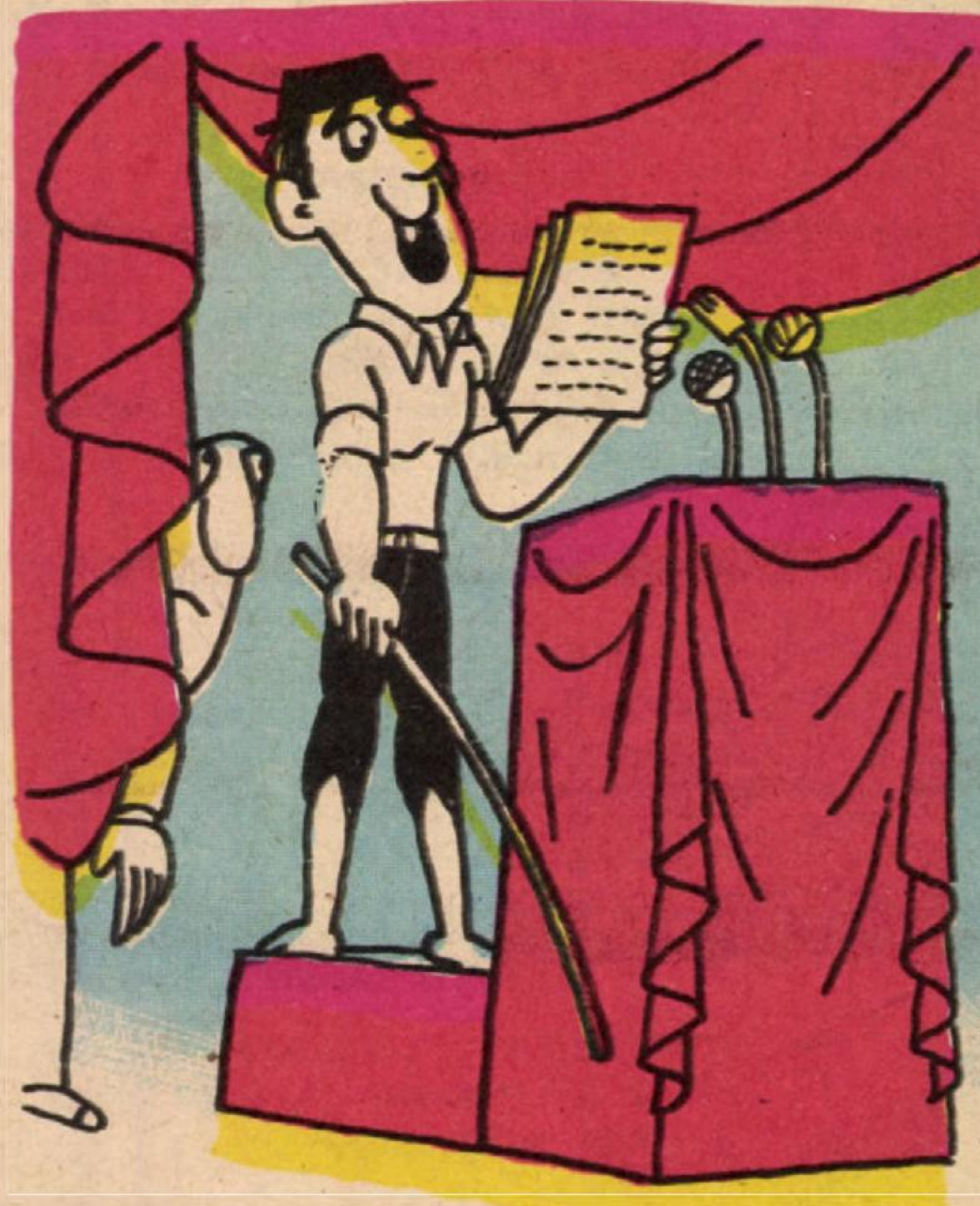
A Döbrögi-díj átadásának a helyét és időpontját akkor fogjuk közölni, amikor az építésvezetőség közli velünk, hogy mikor és hol tudunk találkozni.

Két Veretéses Fokozatot kapott:

AZ AFIT—AUTÓKER ALKATRÉSZKERESKEDELMI EMLÉKBIZOTTSÁGA.

Indokolás: bizonyos autóalkatrészekre a boltokban csak emlékezni lehet. Elősegítették a lakosság benzinmegtakarítását, miután a gépkocsik egyrésze — alkatrész nélkül — áll és nem fogyaszt üzemanyagot. Bázist teremtettek az egészséges FUTAPEST-mozgalomhoz, miután az autóalkatrészekért a gépkocsitulajdonosok gyalogosan futkosnak, több kerületen át, széltében-hosszában.

A MAGYAR FILMGYÁRTÓ VÁLLALAT.

Indoklás: még a legművészibb értékű filmjeiből is származik bevétel. Ezt bizonyítja a Filmvilág ez évi első számában ismertetett kimutatás a mozinézők számáról.

1979—1980 magyar filmjeinek látogató-számai (1980. november 1-ig)

Magyar rapszódia	312 725
Fogjuk meg és vigyétek	124 613
Tíz év múlva	6 880
Csillag a máglyán	153 983
Az erőd	560 996
Szabadíts meg a gonosztól	241 551
Rosszemberek	493 979
A kis Valentino	29 707
Kinek a törvénye?	135 922
A trombitás	247 606
A kedves szomszéd	89 514
Kentaurok I—II.	448 319
Októberi vasárnap	380 439
Mese habbal	111 905
Térmetszés	4 867
Allegro barbaro	298 634
Minden szerdán	221 893
Útközben	66 295
Bizalom	232 798
Ajándék ez a nap	216 279
Az állatok válaszolnak	291 417
Égigérő fű	222 037
Hogyan felejtsük el ...	213 357
Vasárnapi szülők	306 139
Családi tűzfészek	20 900
Tantörténet	3 088
Magyarok a prérin	19 956
Élve vagy halva	340 461
Haremodor I—II.	158 077
Fábián Bálint találkozása Istennel	198 566
Békeidő	138 771
Habfürdő	39 032
Az utolsó előtti ítélet	28 445
Veszélyes játékok	73 044
Majd holnap	15 691
Kojak Budapesten	652 357
Vannak változások	6 421
Korkedvezmény	38 044
Orvos vagyok	15 624
Az áldozat	202 361
Ki beszél itt szerelemről?	209 088
Két történet a félmúltból	4 857
Naplemente délben	43 317
Színes tintákról álmodom	21 382
Csontváry	131 695
Circus Maximus	54 709

Egy Veretéses Fokozatot kapott:

A TELEVÍZIÓ PETŐFI-SOROZATA

Indoklás: leckét adott a Tankönyvkiadónak abból, hogyan lehet a tanév kellős közepén is folyamatosan biztosítani az általános iskolások képeskönyv-ellátását.

A MAGYAR VÍZILABDA-VÁLOGATOTT.

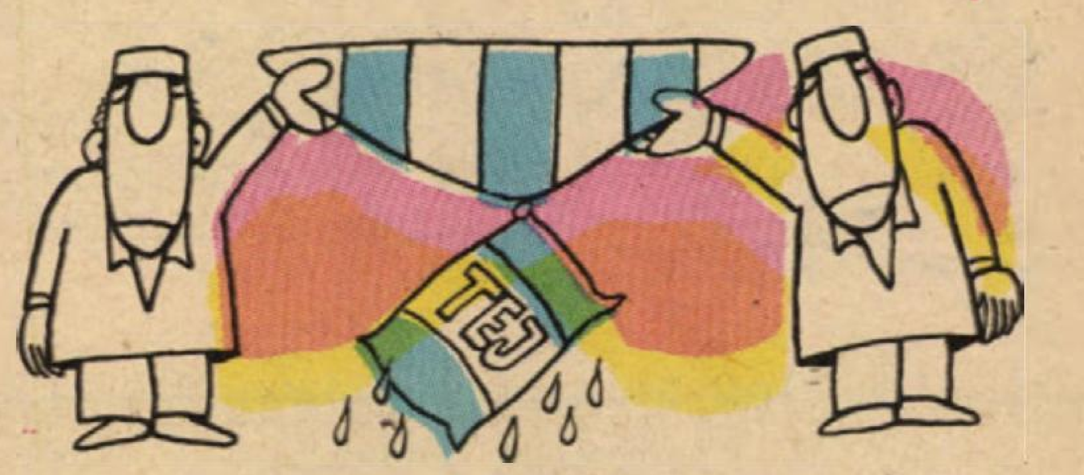
Indoklás: a csapat egyetlen esztendő alatt annyi veretésben részesült, hogy ezt az egy veretéses fokozatot már észre sem fogja venni.

A DUNA VISEGRÁDTÓL FELSŐGÖDIG TERJEDŐ SZAKASZA.

Indoklás: a tudomány érdekében kutató munkára fogta a Köjált, a Vízműveket és a Váci Tanácsot, annak megállapítására, mitől és mivel szennyeződött a fenti vízszakasz. Annak ellenére, hogy az érintett szervek vizsgálatai eredménytelenül folynak, a Duna fennakadás nélkül folyik.

A ZACSKÓSTEJ.

Indoklás: amennyiben a méz csomagolása is eléri ugyanezt a színvonalat, hazánk egycsapásra Európa tejjel-mézzel folyó országa lehet.

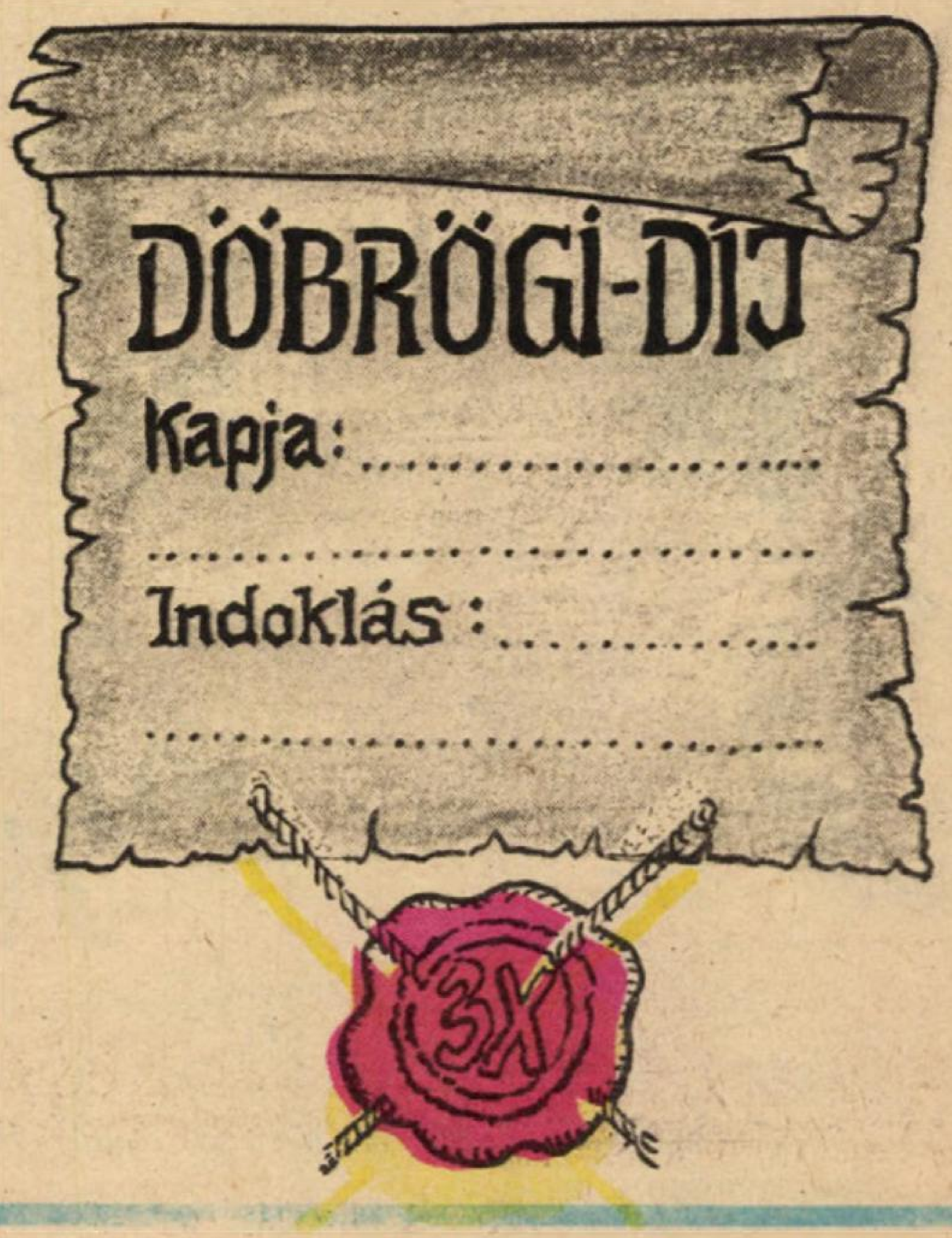

A Ludas Matyi Döbrögi-díj bizottsága, átérezve olvasóinak speciális, helyi jellegű kéréseit és javaslatait a Döbrögi-díjak odaítélésére, végezetül

egy **kitöltetlen** Döbrögi-díjas oklevelet nyújt át a kedves olvasónak. Ezt az oklevelet bárki megcímezheti és elküldheti azoknak, akiket a díjra érdemesít.

Segítségképpen közöljük, hogy szerkesztőségünk címe:

Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

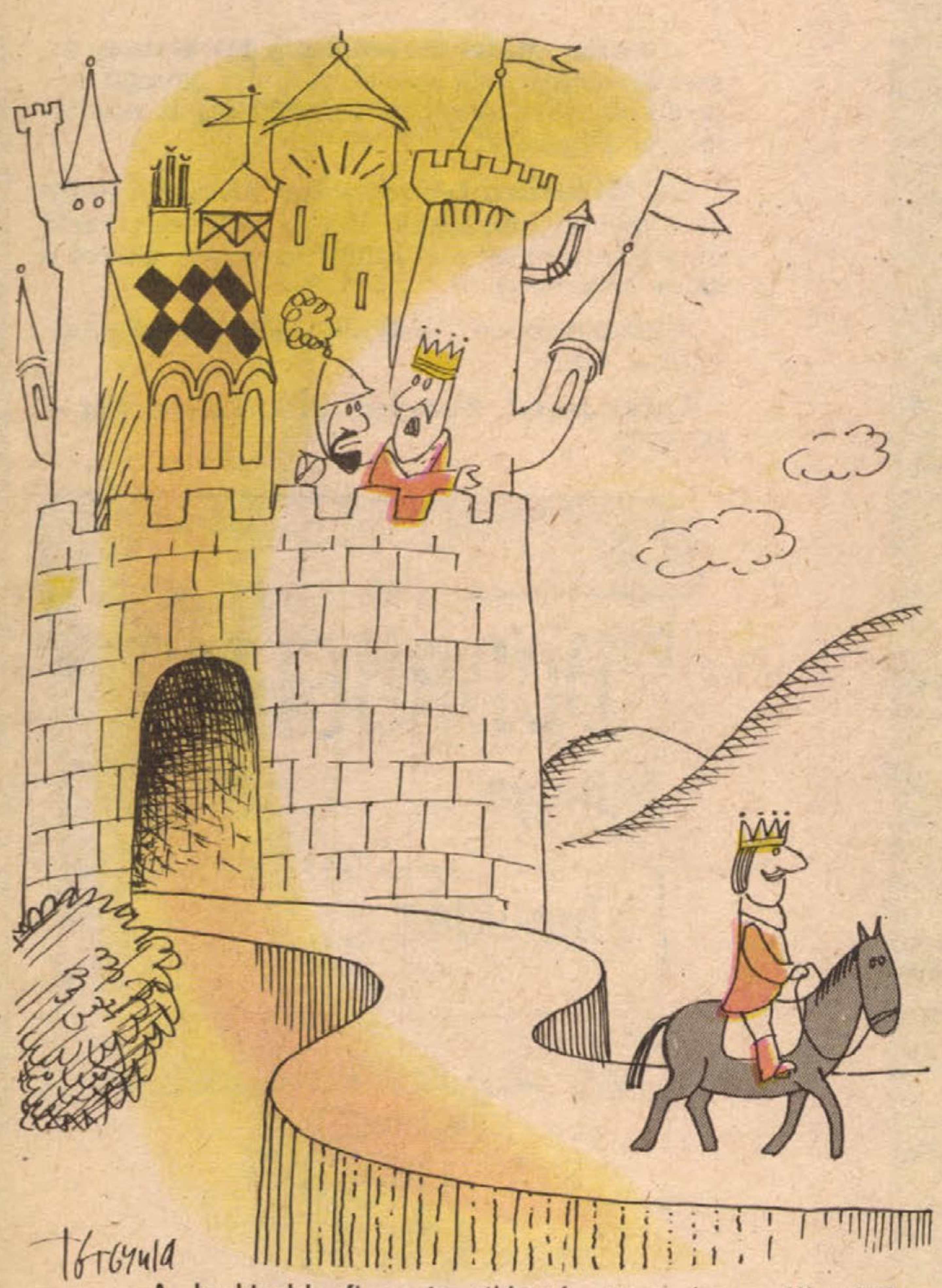
– Valami nagyon mulatságos könyvet szeretnék, de azért legyen benne egy csomó gyilkosság...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fiatal pár ül a padon. Egyszer csak a lány felugrik és odaszól a fiúnak:

– Rögtön visszajövök, drágám, csak beugrom a munkahelyemre megfőzni egy feketét.

MESÉS FORDULAT

– A legkisebb fiam is világgá ment, hogy államkölcsönt vegyen fel...

SZILÁNKOK

ÖREGEDÉS

— Öregszem — mondta a filozófus —, ma már más gondolatai sem jutnak az eszembe.

TATAROZÁS

— Hogyan készült el ilyen hamar ennek a gyógyszertárnak a tatarozása?

— Az építők azt hitték, hogy italbolt nyílik a helyén...

BIZALOM

— Én megbízom a feleségemben. Ha ő egyszer azt mondja, hogy megcsalt, akkor bizonyos lehetek abban, hogy nem hazudik.

LAKÁSHIÁNY

— Ebben a házban mindig áll a lift. Szeretnék beköltözni a liftbe albérlőnek.

TÚLTERHELT ASSZONY

— Csak a metró mozgólépcsőjén pihenek.

TERMELÉSI BESZÁMOLÓ

— Szövetkezetünk is hozzájárul ahhoz, hogy a hiánycikkek továbbra is hiánycikkek legyenek.

ILYEN IS VAN

— Most, hogy felemelték a fizetésemet, nyugodtan átmegyek egy másik vállalathoz, ahol többet fizetnek.

MEGÁLLAPÍTÁS

Budapesten délelőtt is van éjszakai élet.

TANC

— Ne csodálkozzon, hogy nem szeretek táncolni. Tánciskolában ismertem meg a feleségemet.

UDVARIAS TÁBLA

NE GYALOGOLJON HIÁBA KÉT EMELETET! MI MÁR A FÖLDSZINTEN ELUTASÍTJUK A REKLAMÁCIÓJÁT!

MAI IDŐK

— Maholnap felnőtt apám lesz.

MOHÓ ASSZONYKA

— A balatoni nyaralónkat az idén is kiadom jó pénzért a férjemnek.

ROSSZ ALVÓ

— Elalvás előtt olvasok egy kicsit, aztán elmegyek valamelyik éjszakai szórakozóhelyre.

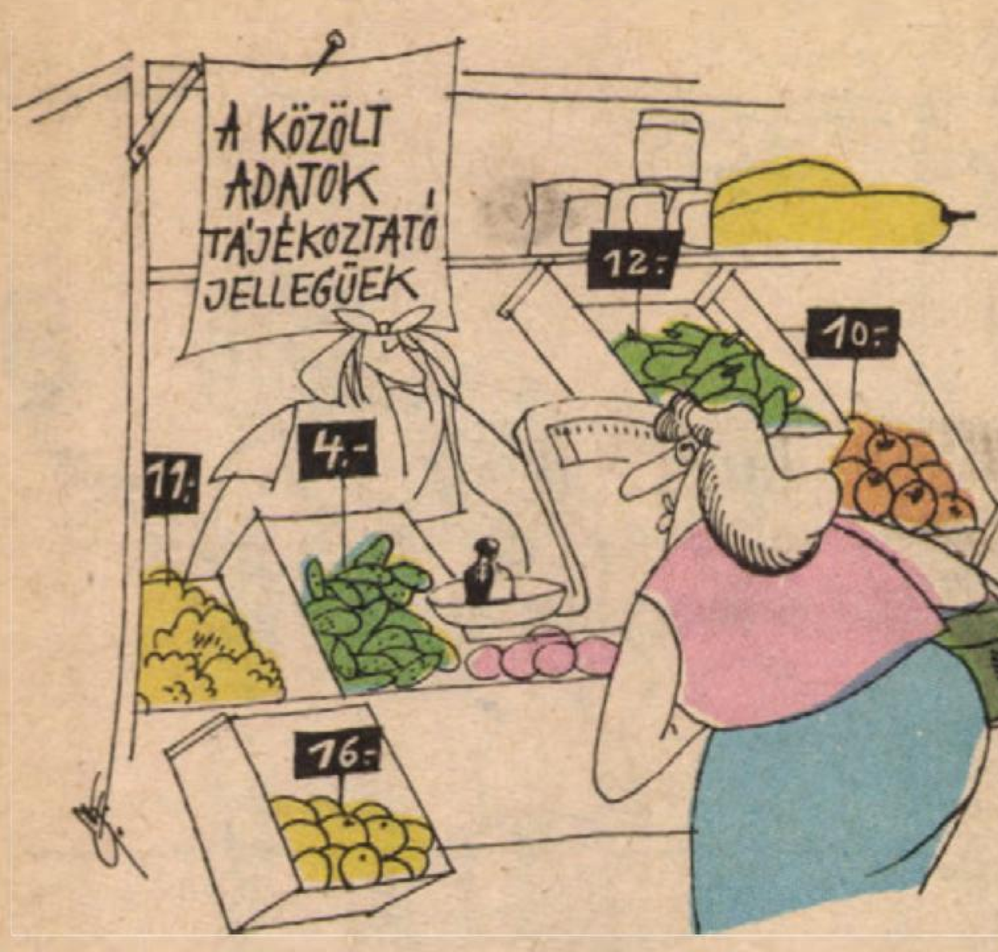
SZÁMONKÉRÉS

— Milyen jogon terjeszt maga rólam jóindulatú pletykákat?

Galambos Szilveszter

LOTTÓSZÖVEG

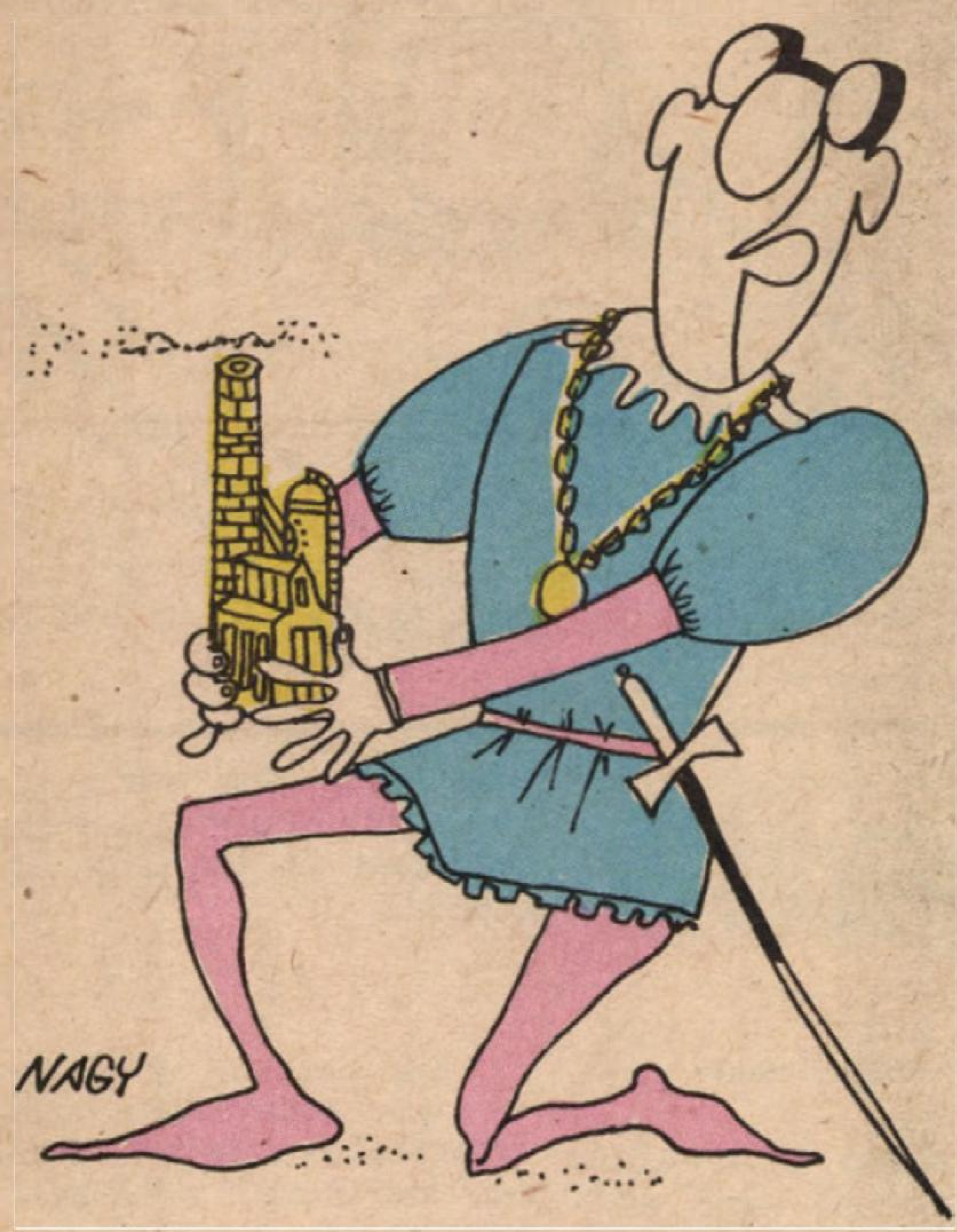
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj egy papagájt visz haza és így szól a feleségéhez:

— Árverésen vettem ezt a madarat, kétezer forintot fizettem érte. Tízen is meg akarták venni, végül is nekem sikerült megszerezni... De az a legérdekesebb, hogy még azt se tudom, beszél-e?

— Méghogy beszélek-e?! — mordul rá a papagáj. — Mit gondol, ki verte úgy fel az áramat?

GAZDASÁGI KÉNYSZER

– Lenni, vagy nem lenni.

HURRÁ

Miután fülevájt elmék nézete szerint a kultúra mindinkább árujelleget ölt napjainkban, ideje, hogy cselekedjünk. Az árut el kell adni, s a modern kereskedelem éles fegyvere a reklám. Mi tehát, a szakma bizonyos eredményeire támaszkodva, össze is állítottuk az első tévés Kul-Reklám hevenyészett vázlatát.

Íme.

Boglyafejű fiatalember kóválygodik elő Kilincs P. Rodrigó, Krayer-díjas festőművész reprezentatív kiállításáról. A kóválygodás érthető. A reprezentatív kiállításon hatszáz festmény látható és mind egyforma. Fekete-fehér csíkok húzódnak a kép jobb szélétől a kép bal széléig. De az is lehet, hogy megfordítva, ez szemlélet kérdése. Kóválygó fiatalember hol egy lámpaoszlopba, hol egy áthaladó troliba, hol egy lakótelepbe veri a boglyafejét. Felbukkan a szép szemű kislány a két nagy kékkel, mosolyog, majd metszőfogai között rövid szünetet tart és azt mondja:

— Csak egy ugrás a Sugár!

A képen hatalmas épület kezd forogni. Aztán megáll és most jól olvasható a homlokzat felirata: „Sugár Brúnó idegklinika". A boglyafejű fiatalembert cvíder tekintetű ápolók viszik az ülőfürdőbe. Fekete-fehér csíkok húzódnak a képük jobb szélétől a bal széléig. Istenem, a reklámfilm rendezője is művészlélek. Neve: Kilincs P. Rodrigó.

Csúfondáros poénzene. Más!

Verebély Iván bukkan elő egy Állami Könyvesbolt mélyéről. A kezében papírfedelű kötet. Crimson Royal: „Harapj a fűbe, Magdaléna!" A címlapon Magdaléna éppen harap. Zöld fű, piros vér, lila zúzódások. A címlapot nyilvánvalóan nem Kilincs P. Rodrigó tervezte.

Verebély Iván egy padra veti magát és mohó olvasásba kezd. Ez öt másodpercig tart. Akkor észreveszi, hogy hibás a könyv kötése, a krimi címlapja mögött Tovatevics Edgár, ifjú tojásfej tanulmánykötete rejtőzik: „Az útkeresők parttalanságától a partkeresők úttalanságáig." Verebély Iván, arcán a vad elkeseredés összes ismérvével sziszegi:

— Már csak ez hiányzott!

Csúfondáros poénzene.

Más!

A Toronyszínház előcsarnoka. Közeli kép, a futó darab színlapjáról. Smucc-Inferno Euréka: „Vilmos — avagy: keresztül a frász sápadt integráljain". Misztériumjáték fényeffektusokra, amőbákra és köcsögdudára. A forgóajtón párosával sétálnak be a Toronyszínház rajongói. Ezek természetesen fizetett statiszták, napi nyolcvanért rajonganak. Ahogy egy-egy pár belép, a képernyőn felirat jelenik meg és a feliratot — alighanem az analfabéták kedvéért — egy lágy női hang legott olvassa is, méghozzá ágyba hívó intonációval.

— Van, aki azért jön hozzánk, mert nehéz gyermekkora volt és nem tudja, mit csinál.

— Van, aki azért, mert fél, hogy nehéz öregkora lesz és ettől már előre neuraszténiás.

— Van, aki azért látogatja a Toronyszínházat, mert rémes megrázkódtatás érte és attól kiakadt az agya.

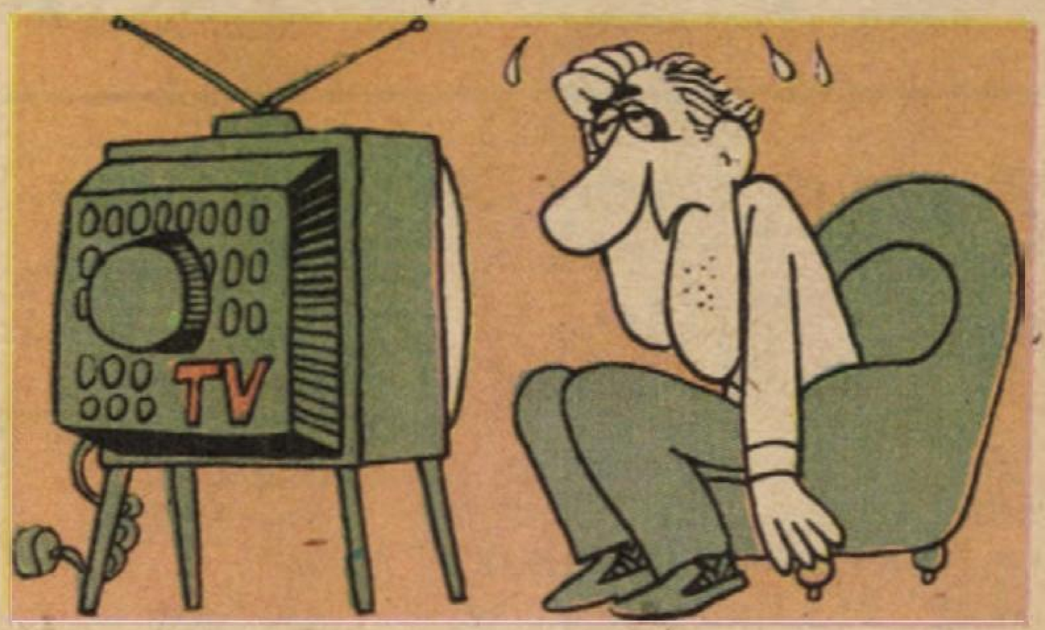
— Van, aki azért, mert rémes megrázkódtatásra vágyik, hátha attól újra épelméjű lesz.

Most üres a hall, de a feliratnak, s az unszoló hölgynek még van egy dobása:

— És van, aki még nem jön el a Toronyszínházba, mert teljesen normális. Nekik szól ez az üzenet: ne bízzák el magukat, még találkozunk!

Csúfondáros poénzene.

Más!

Neves színészek táncolják körül a költészet habzó serlegét. Sinkovits, Bessenyei, Kállai, Huszti, Mensáros. Csecsemőnek vannak öltözve, cérnahangon éneklik:

Amikor az ember még csak kisgyerek,
Akkor is tud icipici verseket.
Byron, Villon, Verlaine, Keats — hej, nyolc nekem!
Minden rímét külön élvezem.
Andalít óh Shelley, Schiller, Poe,
Hát még a vén Hölderlin apó,
Ámde mégis legkedvesebb slágerem
Egy Goethe, Goethe, Goethe,
Egy Goethe, Goethe-strófa!

Most megfogják egymás kezét és reszketve ezt kiáltják: — Lí-rát akarunk! Lí-rát akarunk! Lí-rát akarunk! Hurrá! Hurrá!

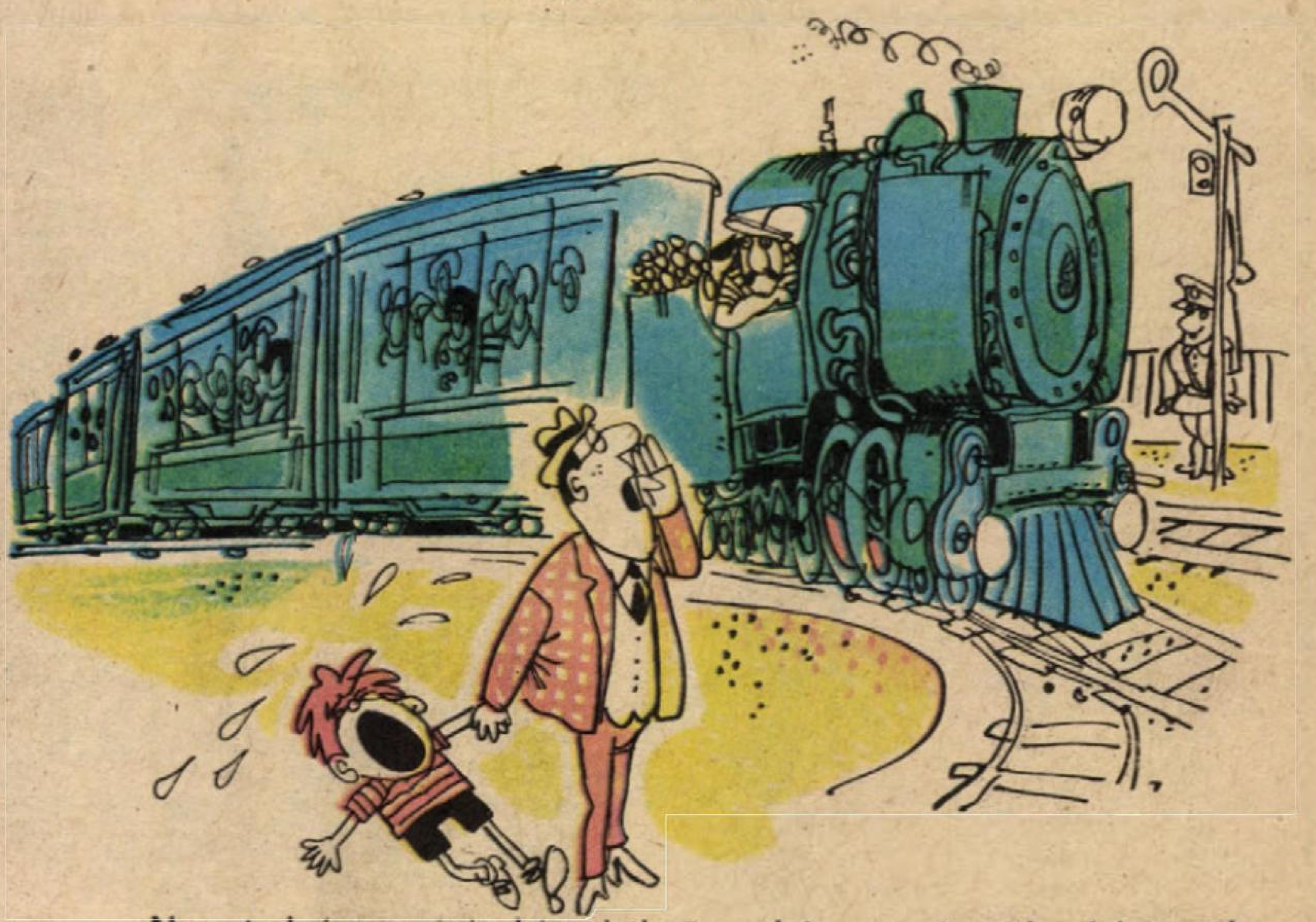
Peterdi Pál

MODERN SZÍNJÁTSZÁS

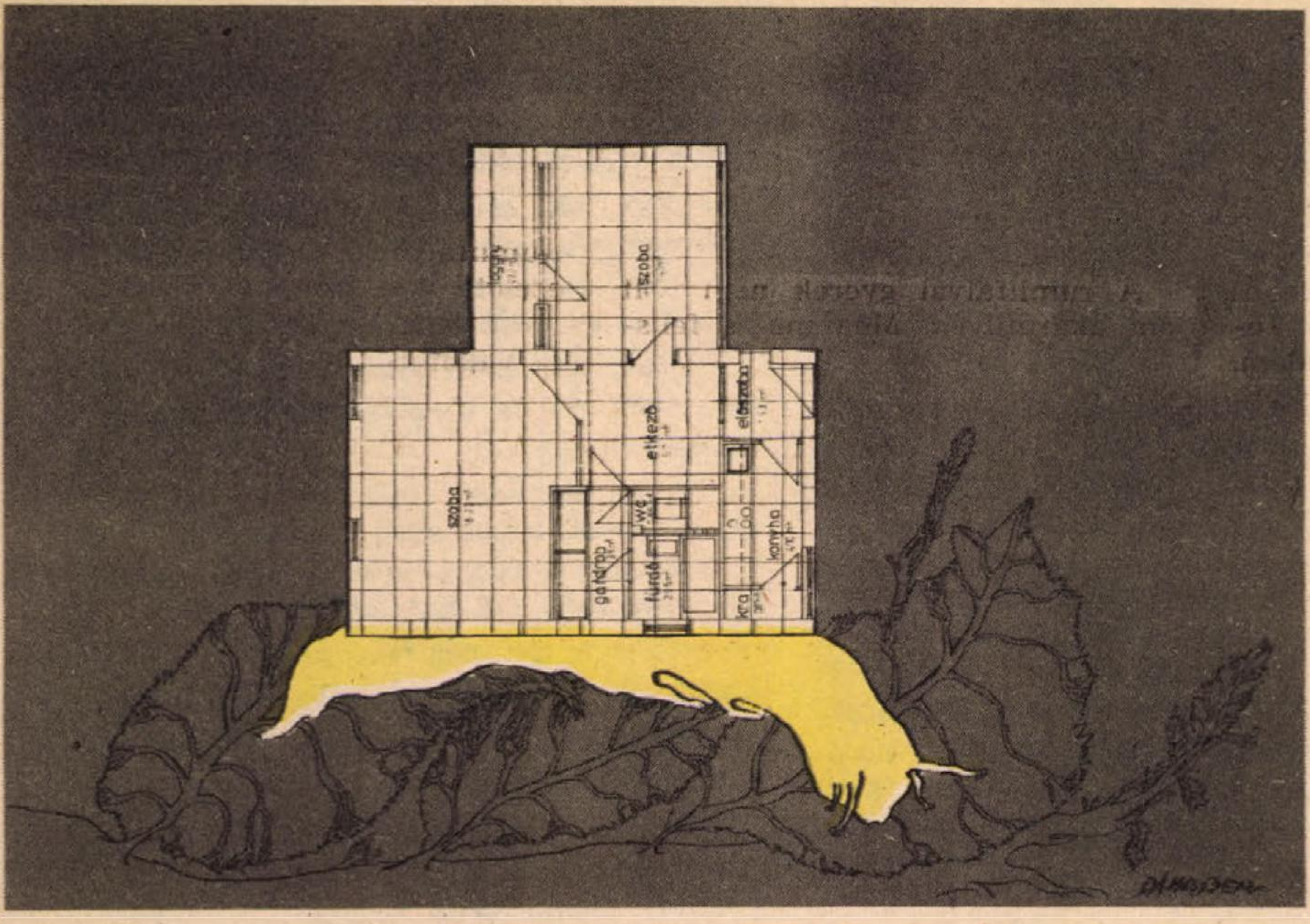
– Pszt, művészkém! Meg ne hallja a rendező úr, hogy magának egyéni elképzelései vannak a szerepről...

A BALATONNÁL

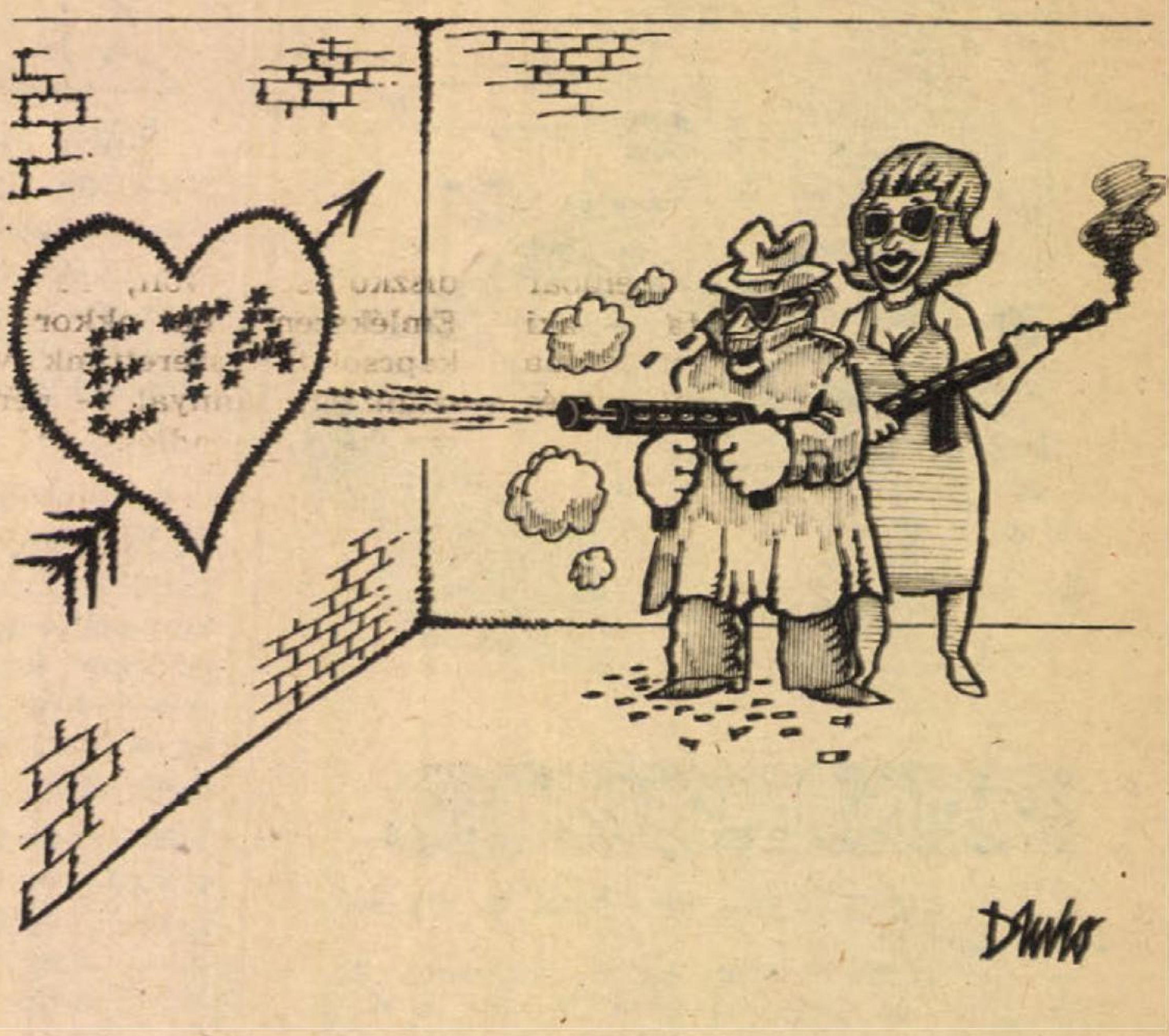

– Nem tudna egy órácskára kölcsön adni, ugyanis otthonfelejtettük a gyerek kisvasútját.

CSIGAHÁZ

BASZK TAVASZ

KINCS

Az egyik nap ástam a kiskertemben. A földből egy kincsesláda fordult ki. Ekkor megfordult a fejemben, hogy megtartom magamnak az aranyholmit, meg az ékszereket is. De, mondja a kiskertünkben tartózkodó szülői pár, mint a saját szüleim, hogy ezt inkább ne tartsuk meg, pedig jól jönne elsejéig, hanem adjuk le, mint állampolgári kötelesség.

Így gyorsan beültünk egy taxiba (persze nem került többe, mint száz forint), és vittünk magunkkal néhány tanút az átvétel kedvéért.

Ekkor kérdezte tőlünk az egyik hivatal:

— Hol találták?

Mondom, a kiskertünkben. Kérdezte mégegyszer:

— Hoztak tanút?

— Igen — feleltem, mert majdhogynem mindennap kincset szoktam találni.

— Nem vehetjük át, mivel a mi páncélszekrényünk nincs erre berendezkedve!

— Akkor kérdezem, hogy hova?

— Próbálják meg talán a banknál! — válaszolták.

Mentünk a bankba. Azt kérdezték:

— Érmék vannak köztük?

— Igen — feleltem.

— Sajnos mi nem vagyunk illetékesek. A talált tárgyak hivatalánál — válaszolták — már próbálkozott?

„Mennyit érhet nekem ez a dolog?" — kérdeztem magamtól. — „Esetleg egy szívinfarktust, ha sokáig izgatom magam" — válaszoltam a kérdésemre.

— Nézze — mondták ekkor a banknál. — Nekünk sok aranyunk nincs, de ha esetleg újságpapírba becsomagolva, tizennyolc pecséttel ellátva át tudná adni, akkor ezt a kincset talán exportálhatnánk Alaszkába.

— Az aranykeresőkhöz? — kérdeztem.

— Igen — mondták.

Nem próbálhatnánk meg, esetleg, tegyük fel, a mi bankunknál elhelyezni?

— Nézze! — mondták erre ismét. — Az említett banknak akkor a talált tárgyak tanácsa letéti díjat köteles fizetni.

— Nem tehetnénk le máshoz is?

— Mire gondol?

— A becsületes megtalálóra.

— Kérem — felelték. — A becsületes megtalálónak várakoznia kell, hogy az őt illető összeget megkapja.

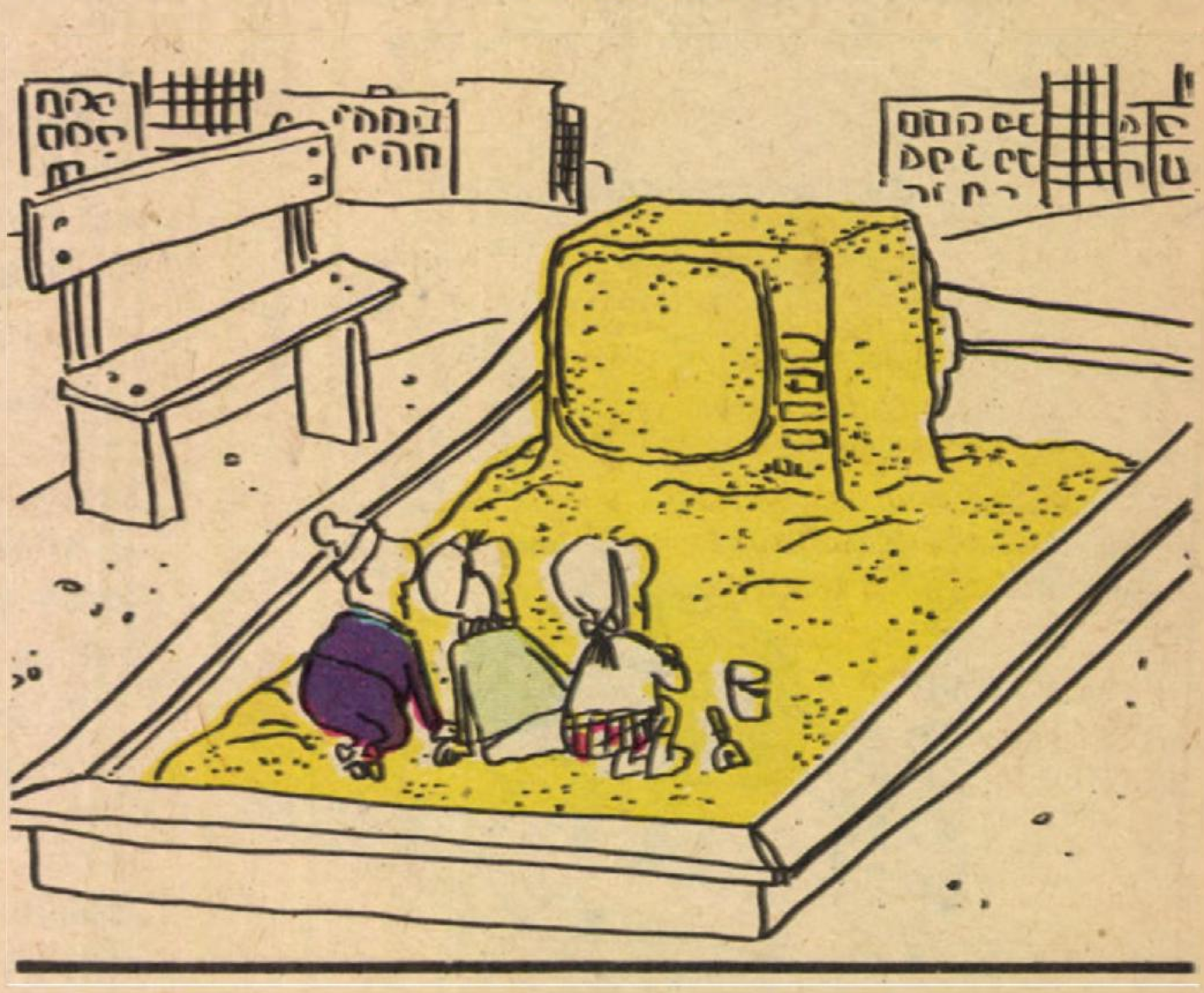
— Jó, kérem — mondtam erre én. És elástam saját kiskertemben a talált kincset a föld alá.

Most már csak becsületes megtaláló kerestetik.

De tartsa meg magának a kincset. Aztán osztozunk.

Tormai László

JÁTSZÓTÉR

TRIBÜN

John Lyall, a West Ham menedzsere mesélte:

— Fogadtam Cross-szal, hogy a bajnoki évad során nem rúg harmincnál több gólt, mert, ha mégis... én minden további gólért köteles vagyok neki tíz fontot fizetni. Nos, a Grimsby elleni mérkőzés utolsó percében két gólt rúgott. Ha ezt tudom, már a félidőben lecserélem.

César Menotti, az argentin világbajnok csapat szövetségi kapitánya vallotta:

— Én sosem vesztem el a türelmemet. Csak néha megfeledkezem róla, hogy hová is tettem.

Ön hisz abban, hogy a halál után is van élet? — kérdi az edző a csapat csillagát.

— Hiszek!

— Akkor minden rendben van. Maga tegnap elkérezdkedett az edzésről, hogy a nagyapja temetésére megy. Nos, pár perccel utóbb beállított a megboldogult és ön után érdeklődött.

Jack Wallace, a Leicester menedzsere szívbemarkoló szózatot intézett meccs előtt a csapatához:

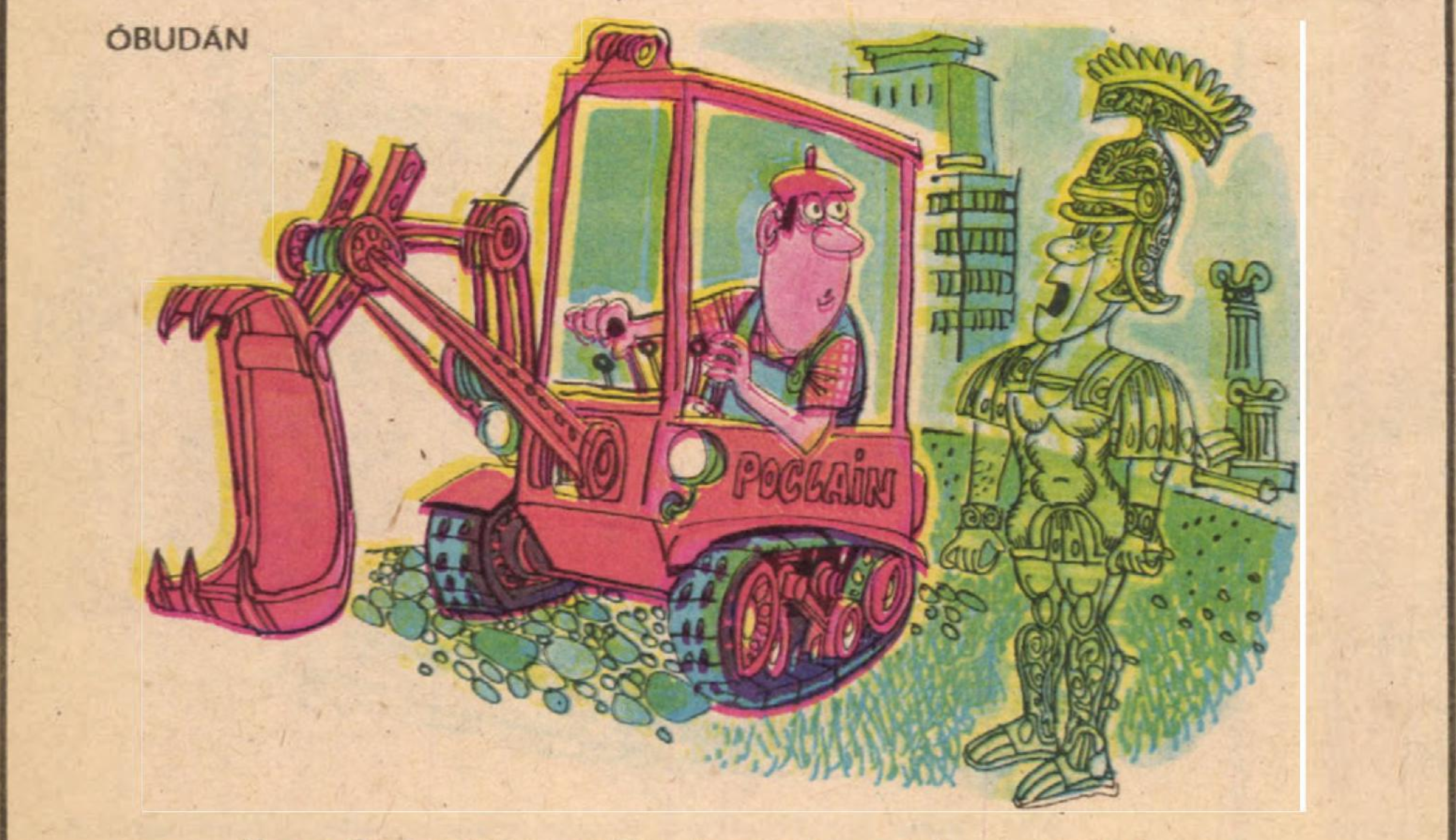
— Csak annyit kérek, hogy menjenek ki a pályára és haljanak meg értem. A temetkezés költségeit a klub viseli.

Fura látvány fogadta a skót másodosztályú Clyde játékosait, amikor félidőben az öltözőbe vonultak. A szoba közepén egy szurkoló állt, teljesen meztelenül és — ami adott körülmények között éppoly furcsa — teljesen józanul. Azt követelte, hogy adjanak neki szerelést, majd kimegy a pályára és megmutatja ezeknek a profiknak, hogyan is kell ezt csinálni.

A pucér embert kidobták, de a játékosokra hatott az izgalmas demonstráció. Jó hajrával megnyerték a mérkőzést.

(p. p.)

ÓBUDÁN

— Van a Centuriótól engedélye, hogy a Castrumban turkáljon?

Rumlifalvi szép napok

A könyvkiadók újdonságai között szerepel Lába Dozó, az ismert arabeszk és esztéta *„A jövő zenéje”* című izgalmas memoár kötete. A kiváló akrobata — aki állatszelídítőnek sem lett volna utolsó — Rumlifalván született és ott is fog meghalni.

Az izgalmasnak ígérkező visszaemlékezésre több kiadónk is feni a fogát, így valószínű, hogy a könyv egyszerre több színben, más-más címmel és eltérő tartalommal jelenik meg. Most egy érdekes részlet közreadásával próbáljuk felcsigázni olvasóink érdeklődését.

„A rumlifalvai szép napok” című fejezet azért is megkülönböztetett figyelmet érdemel, mert a szerző, — egyébként automata liftkezelőként valósítja meg mindennapjait — nemcsak, hogy szép kort ért meg, de, mint írja, még ennél szebbet is meg szeretne élni.

*

„Romlik a memóriám, itt az ideje, hogy visszaemlékezzek. Amikor felvetették bennem ennek a könyvnek a gondolatát, először azt a címet akartam adni neki: Bezzeg az én időmben! Csak később jöttem rá, hogy ez a cím nem jó. Még azt gondolhatnák, hogy viszszasírom az én időmet, pedig én már röhögni is alig tudok azokon a dolgokon.

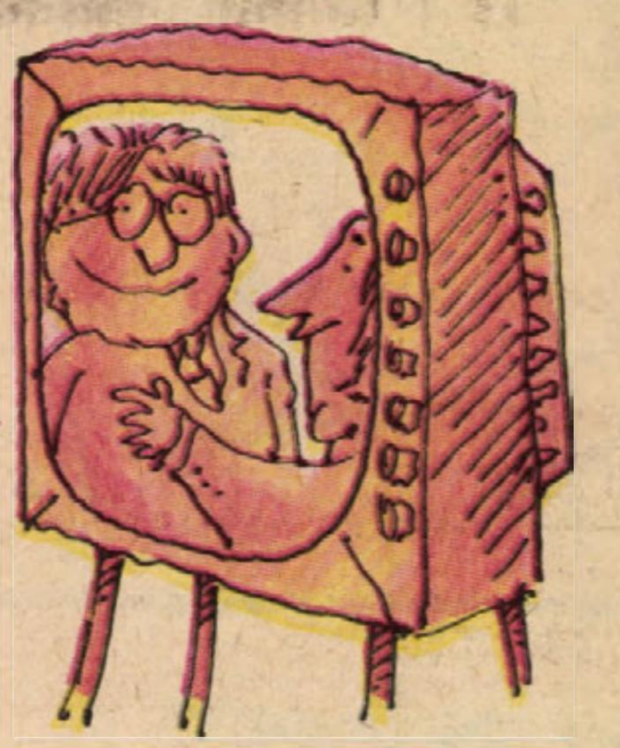
Szóval, Rumlifalva. Csendes kis hely a Kárpátok és a Temze torkolatánál. Automata lifteknek még a hírét sem hallottuk, mégis emberek lettünk, pedig akkor még diszkó sem volt, sem házibuli. Emlékszem, ha akkor közelebbi kapcsolatba szerettünk volna kerülni egy lánnyal — nem tudom, ma hogy mondják ezt? — megkérdeztük tőle: mi lesz, ha nem lesz semmi?

Így nevelkedtem. Amikor beírattak az elemi iskolába — azt hiszem, ma polgárinak hívják — a tanító úr rögtön látta, hogy jófejű gyerek vagyok. Kaptam is tőle egy sapkát és rámbízott hat tehenet, míg a többiekre csak négyet. Csak felcseperedtem, mint réten a csepű. Télen esett a hó, nyáron pedig meztelenül füröd-

tünk Rumlifalva egyetlen patakjában, az Iszapban. Halakat is fogtunk, bár ebben nem volt sok köszönet, mert csak féregúszó kücső volt, annak pedig akkora szálkája volt, mint ide Mátészalka. (Lehet, hogy Mátészalka, mi akkor úgy mondtuk.)

A rumlifalvai gyerek nem volt ám akármilyen. Még ma is felis-

merjük egymást, ha találkozunk a televízió képernyőjén. Ha egy rumlifalvai egyszer odaütött, akkor az oda lett ütve. Ha egy rumlifalvai valamit megígért, akkor az meg lett ígérve.

Apám liftkezelő volt az uraságnál, de kirúgták, mert bélyeggyűjtő kört szervezett maga köré. Így ismerkedtem meg egy fiatal fiúval, úgy hívták, hogy Laci Fix. Hogy honnan volt bátorsága hozzá, nem tudom, de odajött és bemutatkozott. Erős hangja volt, ha kieresztette, megdöglöttek a tulkok az istállóban. Ezért azután nem is merte kiereszteni, mert agyonverték volna a falubeliek.

Egyszer azt mondja nekem: gyere ki a hegyoldalba. Rögtön tudtam, konspirálni akar, hiszen Rumlifalván utoljára ötszáz évvel ezelőtt volt hegyoldal, azt is elhordták a törökök, mert az hitték, ér valamit. Csak később derült ki, hogy a rumlifalvai hegyek belül üresek voltak, de akkor már nem volt mit tenni.

Elindultunk hát a hegyoldal felé, de bennem csak egy gondolat motoszkált továbbra is: „Én, Lába Dozó, úgy is, mint fiatal fiú, miért vagyok?”

Súlyos gondolatok voltak ezek, de akkor még nem értettem meg őket. Végre felértünk a hegyre, amely a tengerszint alatt kétszáz méterre magaslott. Laci Fix a szemembe nézett — az övé könynyes volt, abba nem nézhetett —, majd ezt mondta:

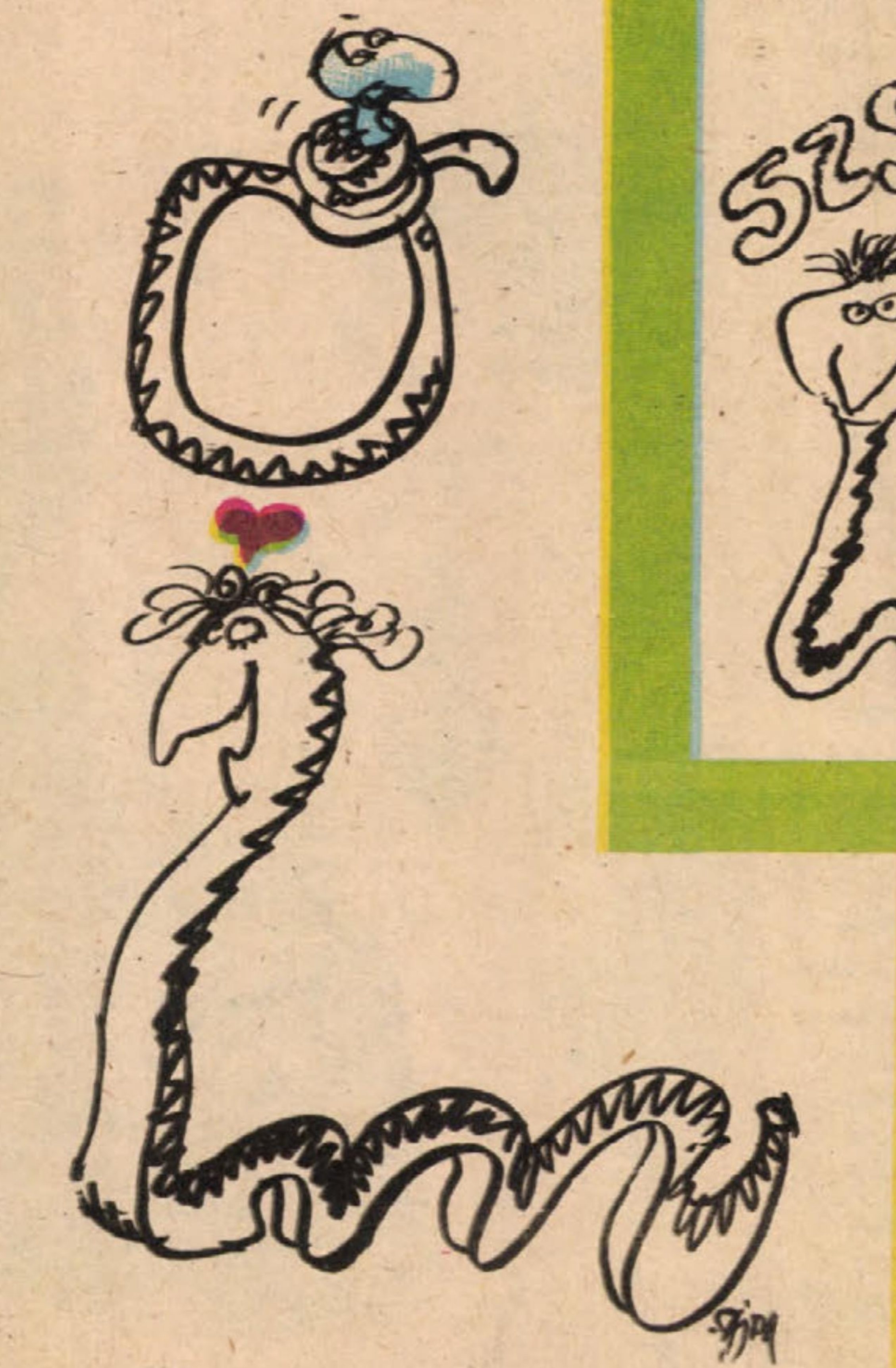
— Hát itt volnánk, Dozó.

Egyelőre ennyi jutott eszembe a rumlifalvai szép napokról. Ha valakinek újabb adatok jutnának birtokába az életemről, kérem értesítsen, amíg élek.”

*

Az *„A jövő zenéje”* című kötet — hanglemezmelléklettel — a közelmúltban fog napvilágot látni.

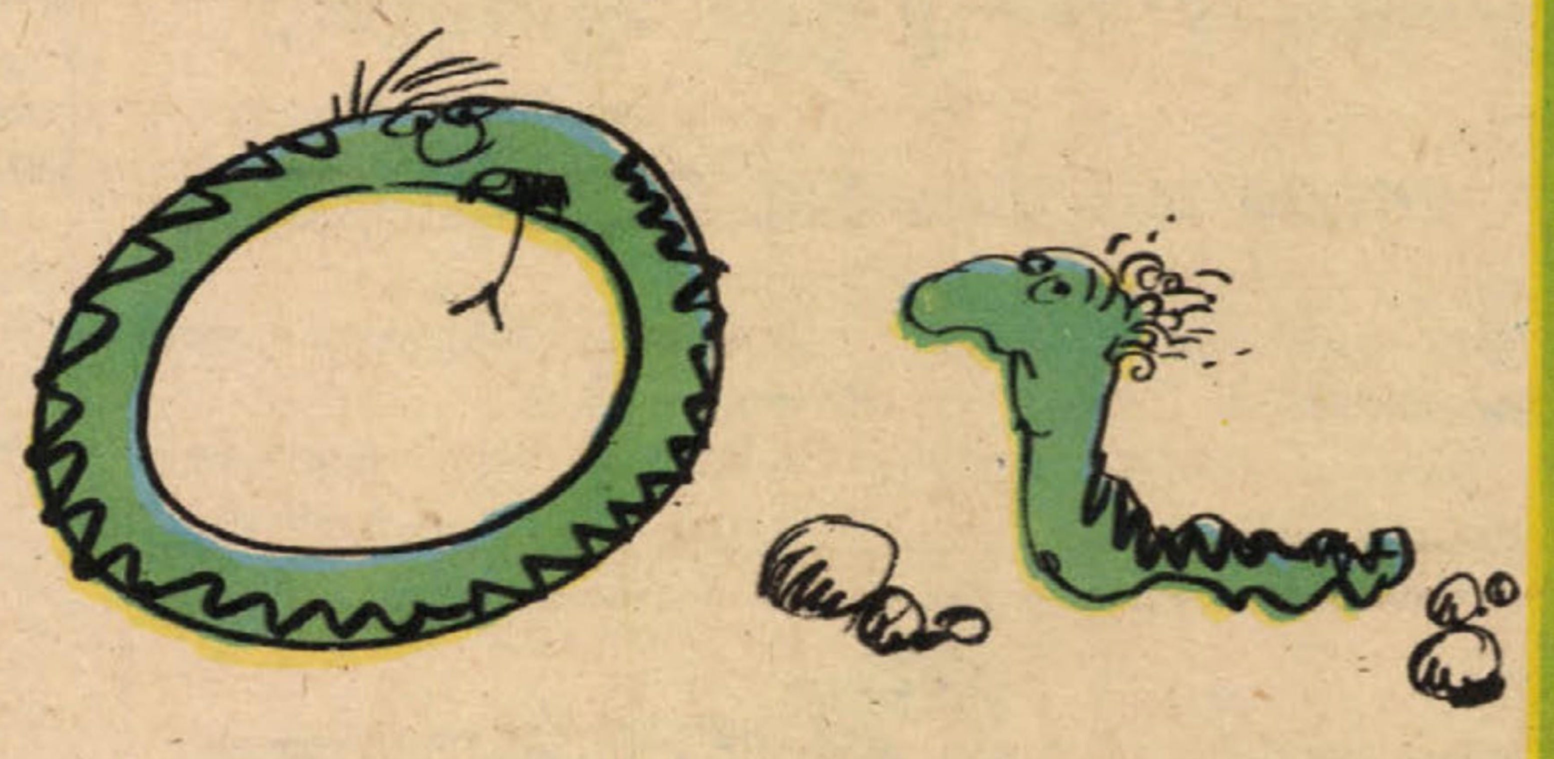
Föld S. Péter

– Hát ennyire szeretsz, hogy öngyikos lennél értem?

SAJDIK:

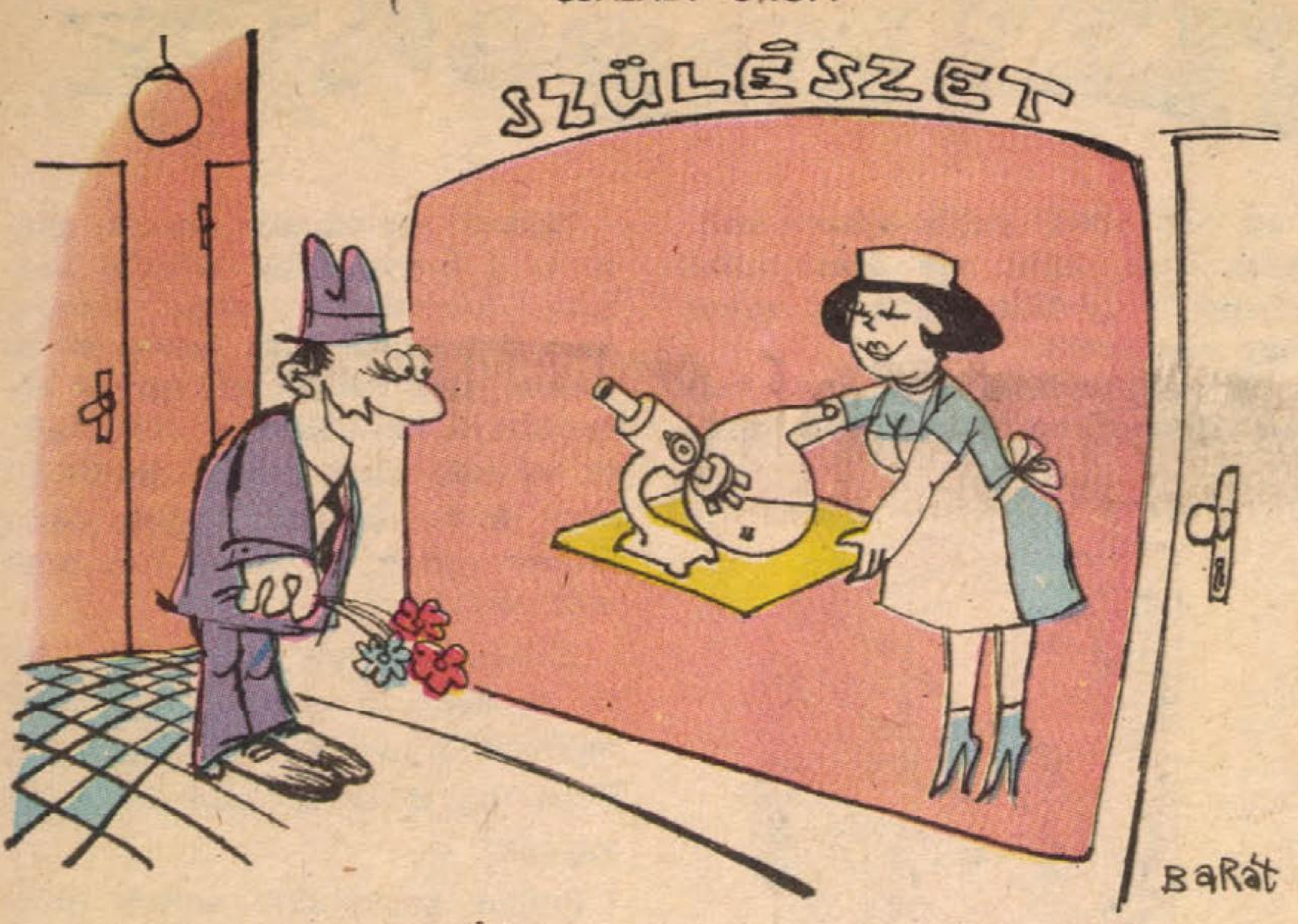

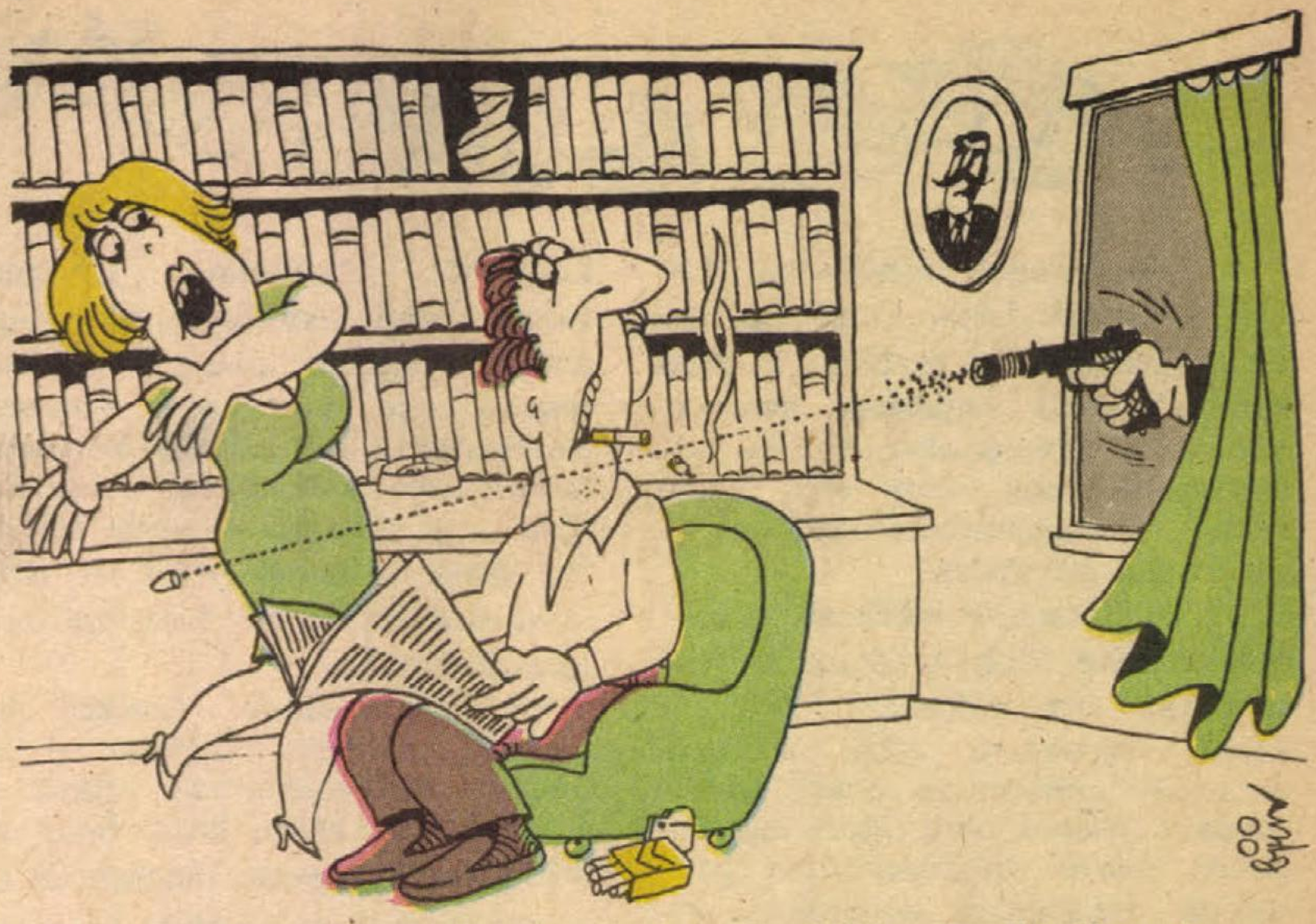
– De mama, hogyan szerethettél bele egy autókerékbe?

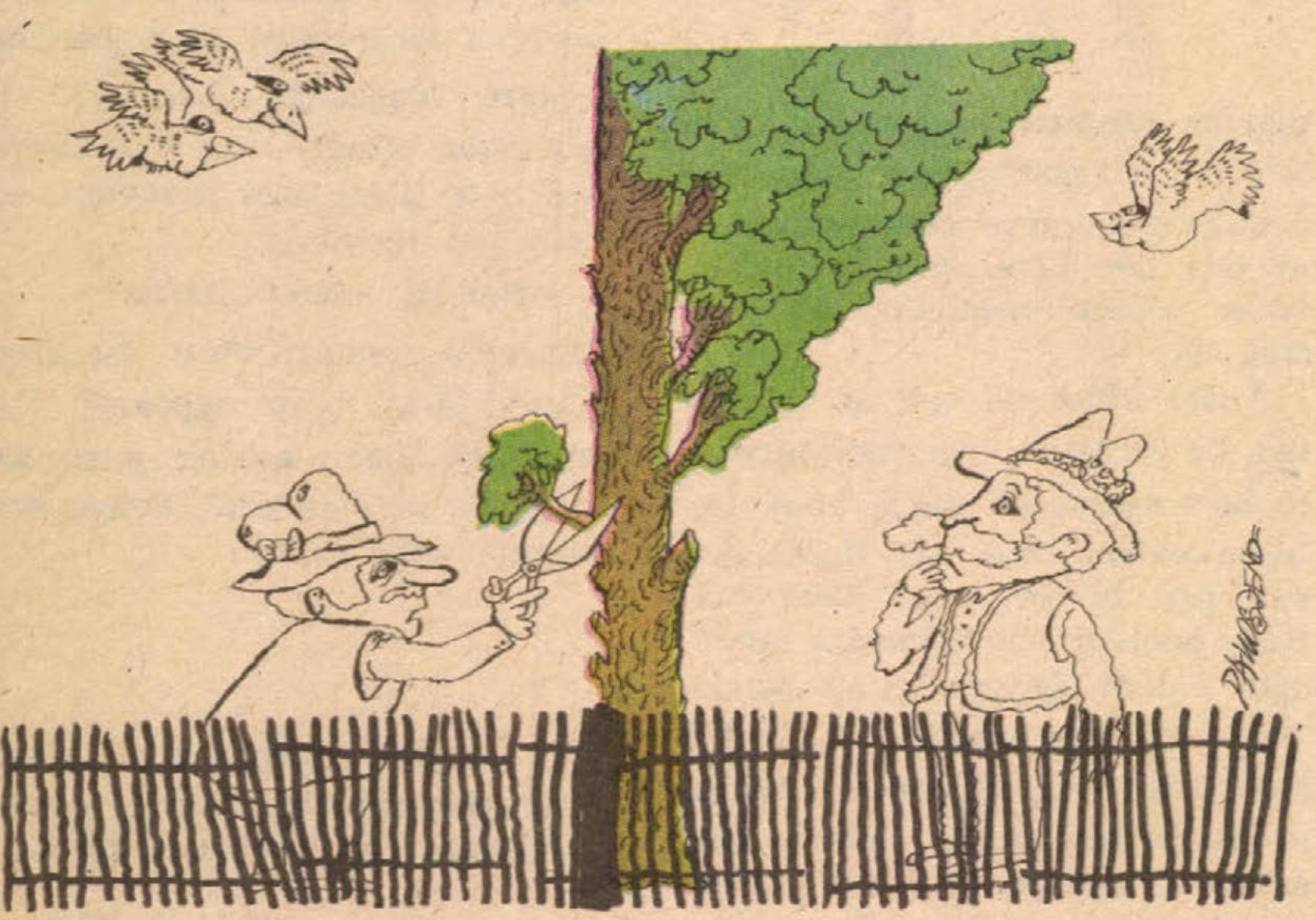
– Én csak azért hipnotizállak, hogy végre már végighallgasson valaki.

CSALÁDI ÖRÖM

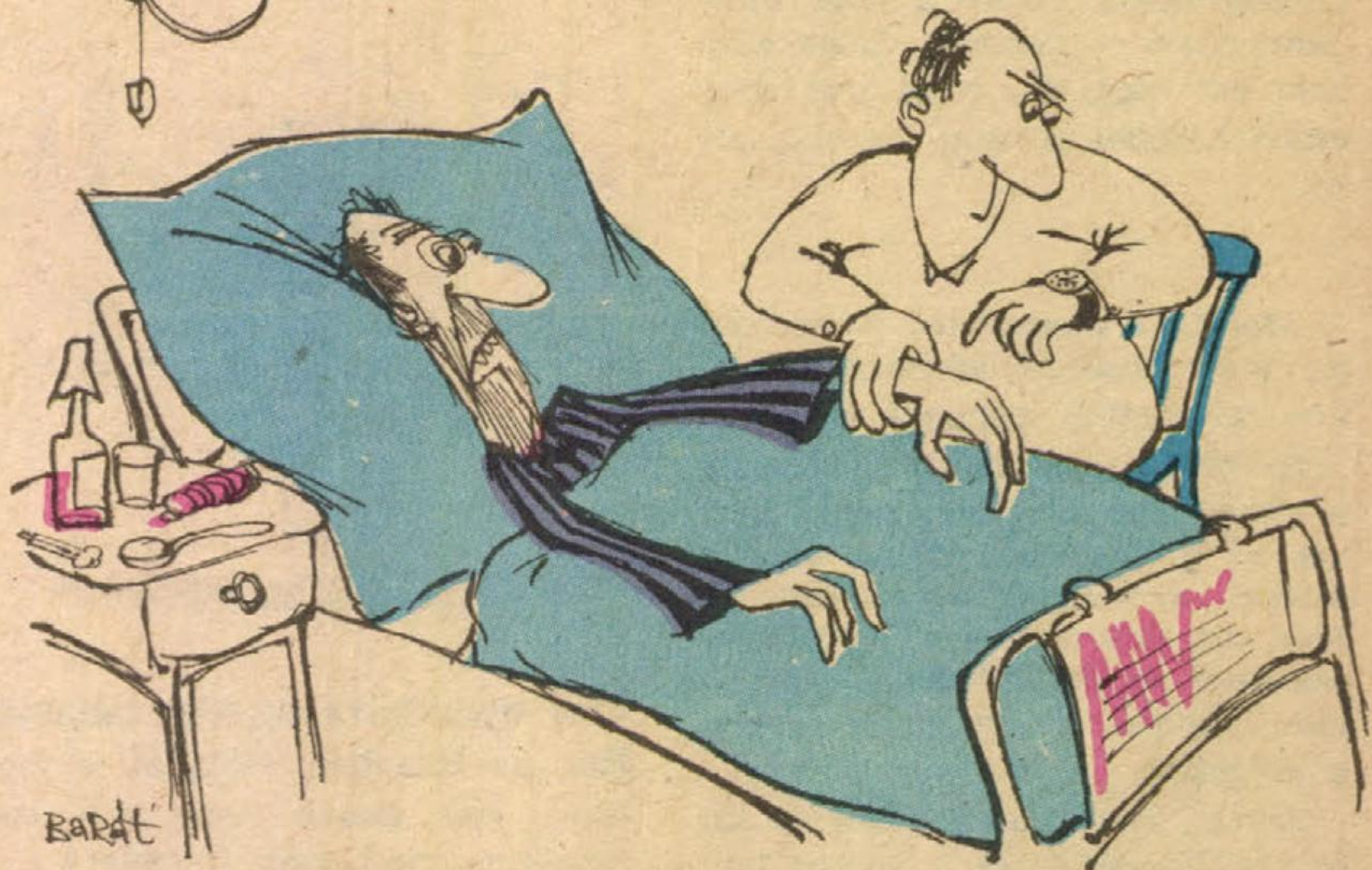

– Azt hiszem, kicsit túlzásba viszik már a dohányzás elleni harcot...

– Ez már átlóg az én kertembe!

RÁKÉRDEZÉS

– Doktor úr, fizessem elő 85-re a következő kocsit, vagy jó lesz a régi?

ÖTNAPOS MUNKAHÉT

INTERJÚ EGY DOLGOZÓ ASSZONNYAL

— Mit szól az ötnapos munkahéthez?

— Nagyon örülök neki. Legfőbb ideje lesz.

— Vannak tervei?

— Vagyis takarítani fog. Színház? Mozi?

— Másutt nem takarítok. Van nekem elég dolgom idehaza is.

— Rengeteg.

— Mit csinál a megnövekedett szabad idejével? Kulturáltan fogja felhasználni?

— Nagyon kulturáltan.

— Könyvek?

— Azok is. Tudja, mióta tervezem, hogy kiporszívózom a könyvszekrényt? Hála az ötnaposnak, most végre ezt is megtehetem.

— Rendben, de azért más is van a világon.

— Mire gondol?

— Találja ki. Például kirán...

— Kirántott hús! Azt is sütök majd, sokszor. Nagyon szereti a család.

— Nem arra gondolok; hanem kirándulásra, sportra, táncra. Erre is több idő jut.

— Jut, hála a magasságosnak. A két drága fiam többet járhat a diszkóba, az uram a kuglipartira. Eztán nem lesz panasz, hogy nincs tiszta ing. Lesz rá időm rendben tartani.

— És mit vár még a szombattól?

— A Gelkát. Reggel 8 és délután 4 közt furton-furt várom. Rossz a mosógép.

— Nem szaunázik?

— Jó nekem a Biopon is.

— És arra nem gondol, hogy jön a nyár és magának több lesz az ideje?

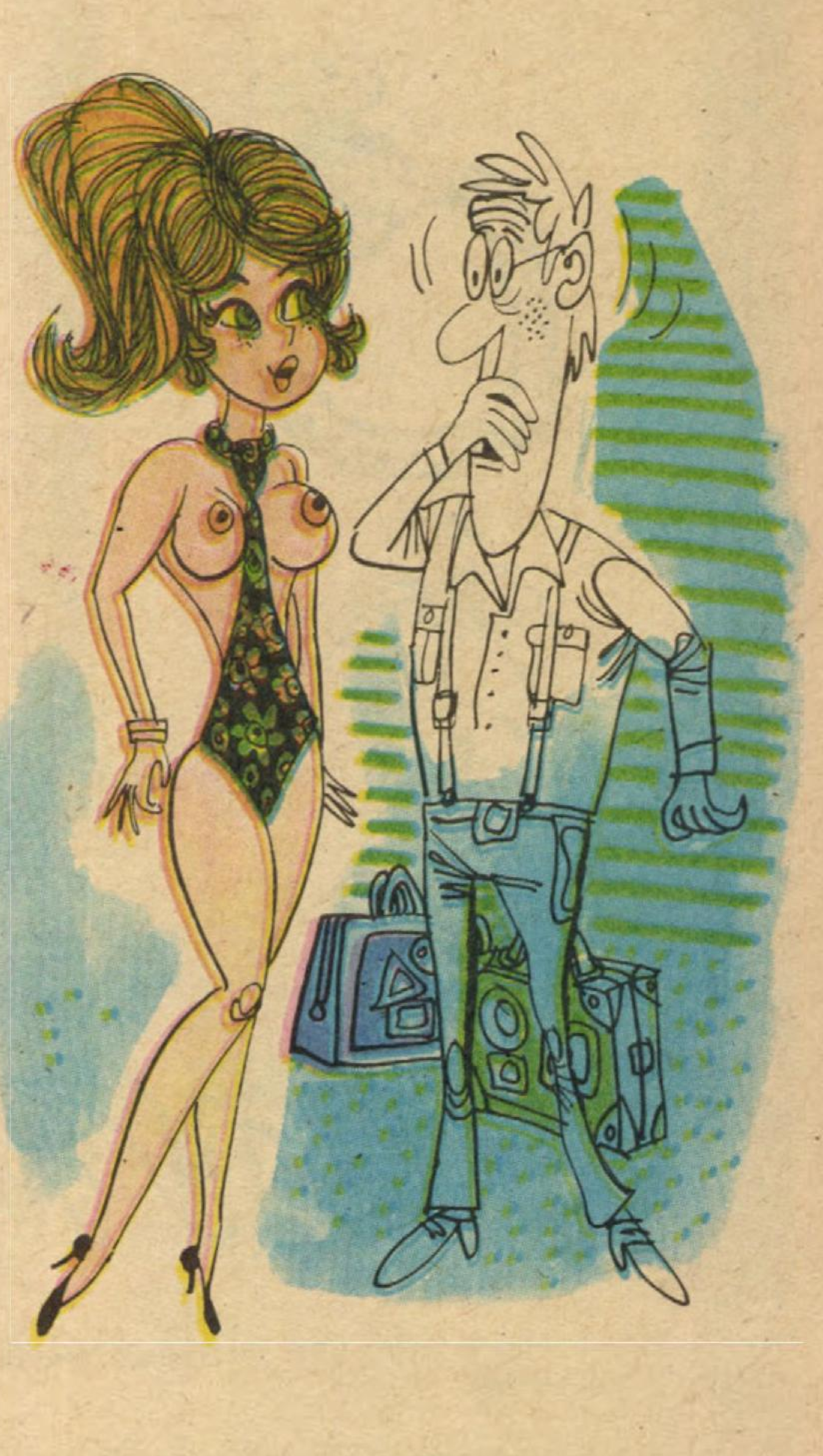
— Dehogyisnem. Már alig várom. Az idén negyven üveg baracklekvárt fogok befőzni!

— Nézze asszonyom, ez mind szép, de az ötnapos munkahét arra való, hogy maga koncertekre, kiállításokra, tárlatokra, múzeumokba, író—olvasó találkozókra járjon, részt vegyen felolvasó esteken, nyelvtanfolyamokon, szabadegyetemi kurzuson, az ismerd meg hazádat mozgalomban, matinékon, népdalfesztiválokon, stúdióbemutatókon, kvízesteken, szociológiai tanfolyamon, külpolitikai vitadélutánokon.

— Édes Istenem, és én még azt hittem, hogy több lesz a szabad időm!

Novobáczky Sándor

KÜLFÖLDI NYARALÁS ELŐTT

– Topless lesz a divat! Így legalább elhordom a régi széles nyakkendőidét!

HERCEG LESZEK

Képtelennek ható hírt olvastam a Filatéliai Szemlében: önálló hercegség alakult — immár tán vagy évtizede — Ausztrália kellős közepén. Van saját mindenféléje, eze, aza, helikop- és repülőtere stb. Még ennen pénz- és bélyegkiadása is. Mint olvasom, egy maszek herceg áll a néhány négyzetkilométernyi uradalom (birodalom?) élén. Ausztrália kormányának fölöttébb tetszik ez az állam az államban, hiszen csak úgy dől oda a tengernyi turista és költi a saját nemhercegi pénzét. Különösen, amióta három ország — köztük a Vatikán — elismerte a hercegséget, mint önálló államot.

Na ja, hát persze, Ausztrália. Nagy ügy. Próbálná csak valaki ezt Európában megcsinálni!

Ej, de hát mit látok-hallok a tévében, feleim? Nem egyebet, mint hogy Sealand néven önálló hercegség alakult az angol felségvizek határán. Van saját mindenféléje, eze, aza, repülő- és helikoptere (melyek úgyszólván a birodalom teljes területét képezik), sőt kérem, van nekije ennen pénz- és bélyegkiadása is. Az „ország" élén vajh ki is állhatna más, mint egy maszek herceg? Angliának viszont — szemben az ausztrálokkal — nem tetszik ez az állam az államban. Hogy miért nem? Egyszerű. Mert ide nem dől a sok turista. Hogy miért nem? Egyszerű. Mert Sealand nem szereti a látogatókat. Hogy miért nem? Egyszerű. Mert a hercegség néhány főnyi lakossága azt szeretné, ha békén hagynák, s élhetne magának, a maga módján. II. Erzsébet, Nagy-Britannia koronás feje szerint Sealand a brit korona része; Sealand koronátlan feje szerint nem az. Igaz, el kell ismerni, a herceg Nagy-Britanniát sem tekinti Sealand részének, ami bölcs önmérsékletre vall. A Vati-

kán még nem nyilatkozott, s egyelőre a sealandi pénz sem érdekel mást, mint a numizmatákat. Aminthogy a sealandi útlevelekkel sincs baja másnak, mint a különféle országok belügyi szerveinek. De Ausztrália példájából is sejthető: csupán idő kérdése, s a yorki, kenti, windsori, walesi stb. hercegség mintájára a sealandit is elismerik. Gondolom, mihelyt turistaparadicsom lesz, más szóval, ha kiötlőinek már amúgy sem lesz nyugtuk. De hol és miből van kiút kompromisszumok nélkül? Eme szónoki kérdést a nagyhatalmak épp úgy példázhatják, mint egy-egy fél focipályányi hercegség.

A sealandi herceg egyébként, ahogy értesülök, néhány éve hercegnéből hercegnővé nevezte ki fenséges hitvesét, születésnapi ajándékképpen. Minél fogva most már a hercegségnek hercege, hercegnéje, egyszersmind pedig hercig hercegnője is van. Sőt, egy konzulja is, az NSZK-ban, amiben semmi meglepő nincs, ha figyelembe vesszük, hogy az illető vadmacskákat gyűjt, vagyis úgy próbál nyolcról tízre jutni, hogy különc. Mellesleg szó van — egyelőre csak magában Sealandben, persze — a „birodalom" ENSZ-beli elismertetéséről.

Hát kérem, úgy érzem, most rajtam a sor. Én is szeretnék úgy élni, hogy békén hagynak. A megoldás kézenfekvő. Ezennel ünnepélyesen bejelentem, hogy Célhulladék utca 13., hetedik emelet 83. szám alatti szövetkezeti lakásomat hercegséggé nyilvánítom. A hercegség területe nem nagy (talán,

ha nyolc pingpongasztalnyi), helikopter helyett legföljebb, ha egy teli koffer fér el rajta, ám abban az egyben teljesen bizonyos lehetek, hogy a magyar koronának még Losonczi Pál szerint sem része, tekintve, hogy nem rubin, sem pedig smaragd, a Célhulladék utca 13. hetedik emelet 83. szám alatti térséget pedig — hahaha! — annak idején elfelejtették Bizáncban a magyar koronába beleapplikálni.

Saját bélyegeket és pénzt is ki fogok adni. Az utóbbiból már úgyis nagy gyakorlatom van: legalább négy évtizede, hogy folyamatosan adom ki a saját pénzem. (Az elismerés késik, persze, még a tulajdon famíliám részéről is. De ne adjuk föl, nem igaz?) Helikopterrepteret nem igénylek; helyette majd egy új gázkonvektort szereltetek föl részint a látogatók adományaiból, részint abból a néhány száz forintból, mely újságcikkeim bevételéből a hercegség gazdasági ellátása után megmarad. Turisták jövel! Nyitva előttetek egész gáztartásom... izé, hercegségem!

Ha netán a devizahatóságok sokat ugrálnának, hát — usgyi, kusti! — beperelem őket. Utóvégre, ha jól tudom. Sealand is pereskedett II. Erzsébettel, és nyert. Márpedig ez olyan jogi precedens, mely előtt még Kádár Jánosnak is meg kell hátrálnia! Mit? Hogy ez nem szokása? No, majd lesz! Mit, Kádárnak! Még dr. Erőss Pálnak és a Jogi esetek teljes stábjának is retirálniuk kell! Majd én, a herceg, megmutatom nekik, azt a jóistenit!

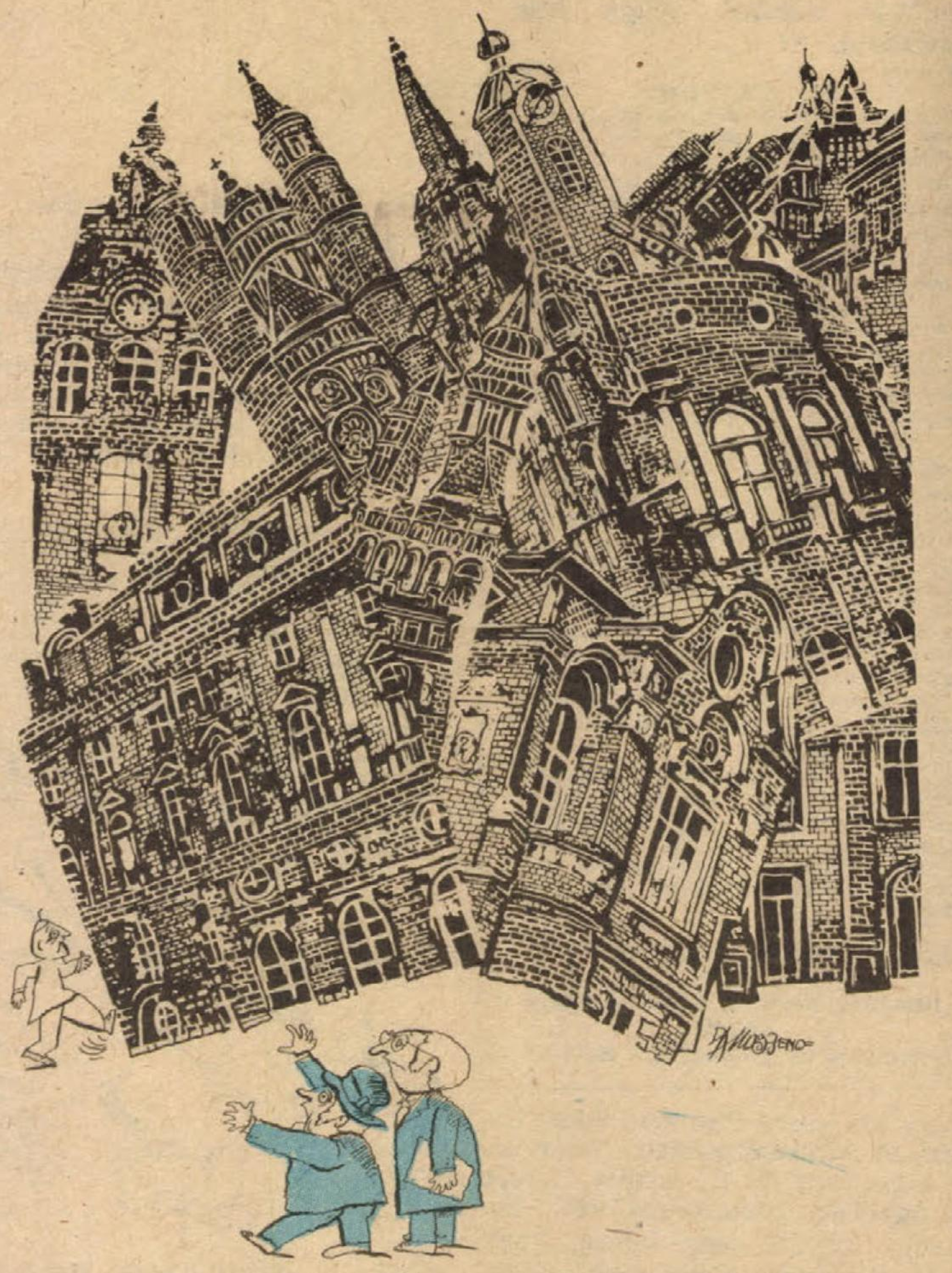
Na jó, bepörögni azért nem kell. Minek a helyzetet fölöslegesen élezni? Majd legföljebb nem hercegségnek keresztelem el a birodalmat, hanem — mondjuk — Célhulladék Köztársaságnak. S a feleségemnek sem hercegnői rangot adományozok a születése napjára, hanem elnökasszonyit, tekintve, hogy az se drágább. Így aztán ideológiailag megtámadhatatlanul le leszek fedezve, nemdebár.

Aztán még az is megtörténhet, hogy a feleségem őexcellenciája meg én elismerjük a Magyar Népköztársaságot meg az ENSZ-t.

Ha tisztességesen viselkednek.

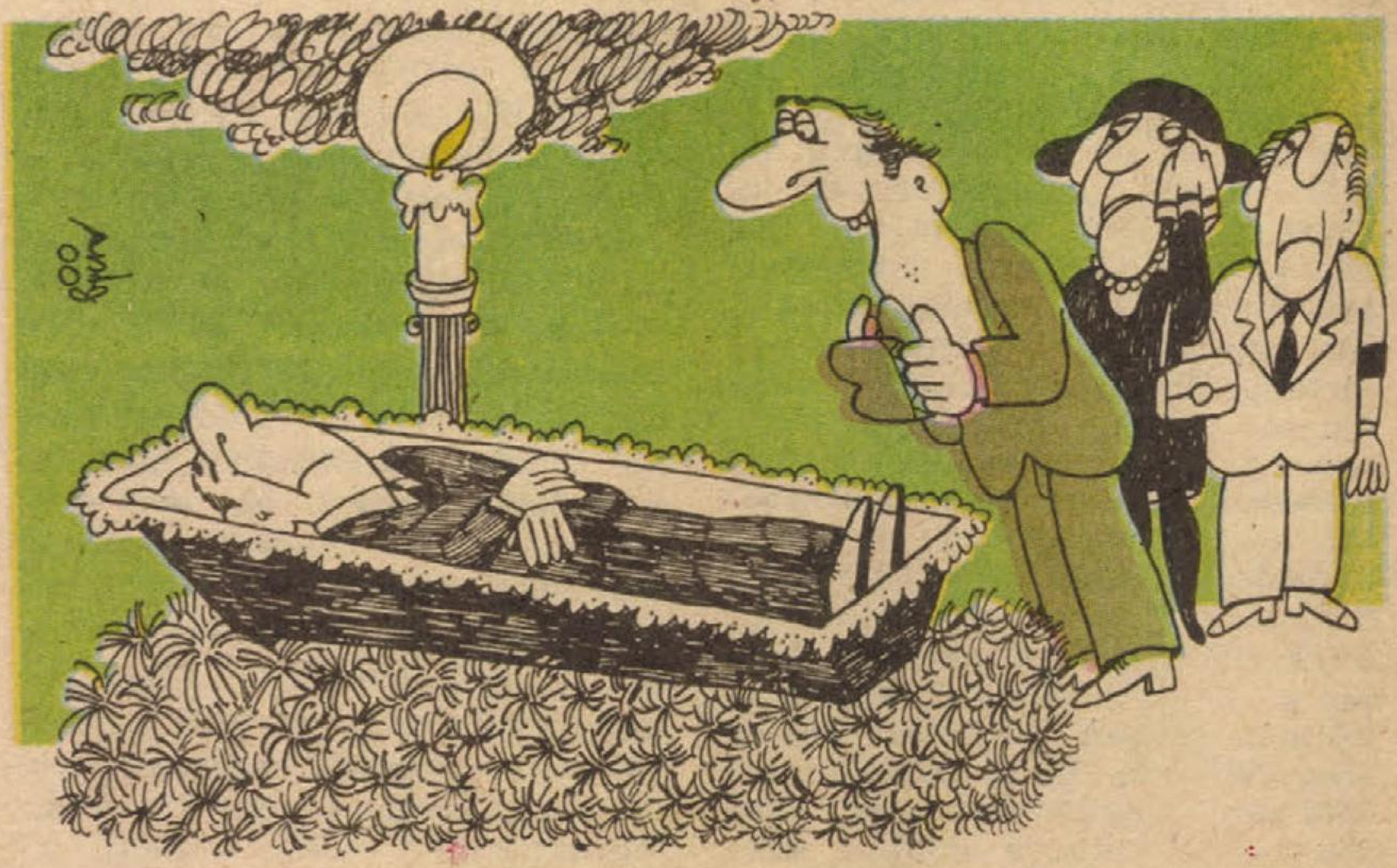
Timár György

HELYSZÍNELÉS

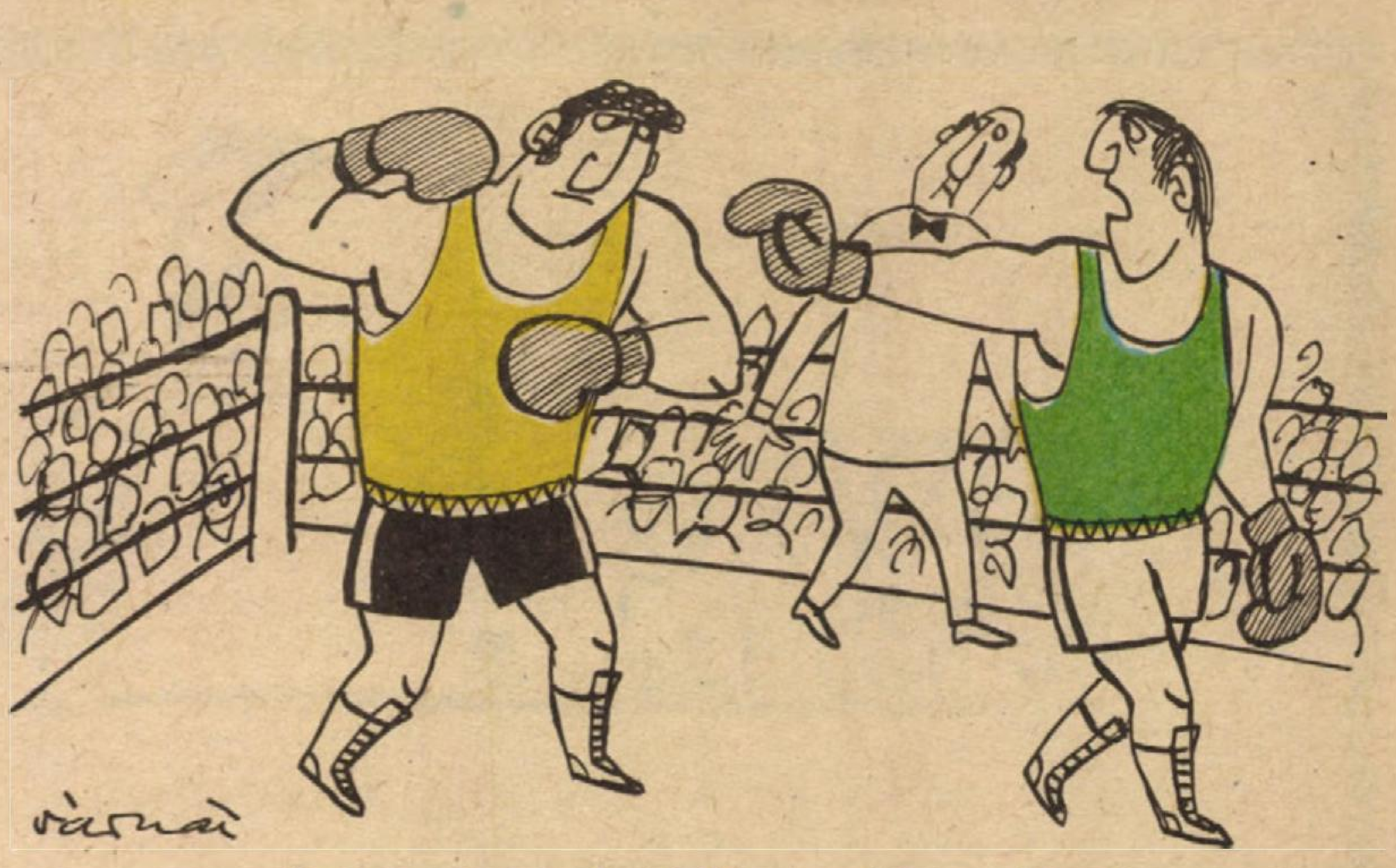

– Ne rúgjon bele, inkább elhisszük, hogy rozogák az épületek...

SZÜLETETT BEOSZTOTT

– Milyen ragyogóan néz ma ki, főnök kartárs!

– Tudod mit, bízzuk inkább ügyvédre a dolgot!

Csak úgy firkálgatok

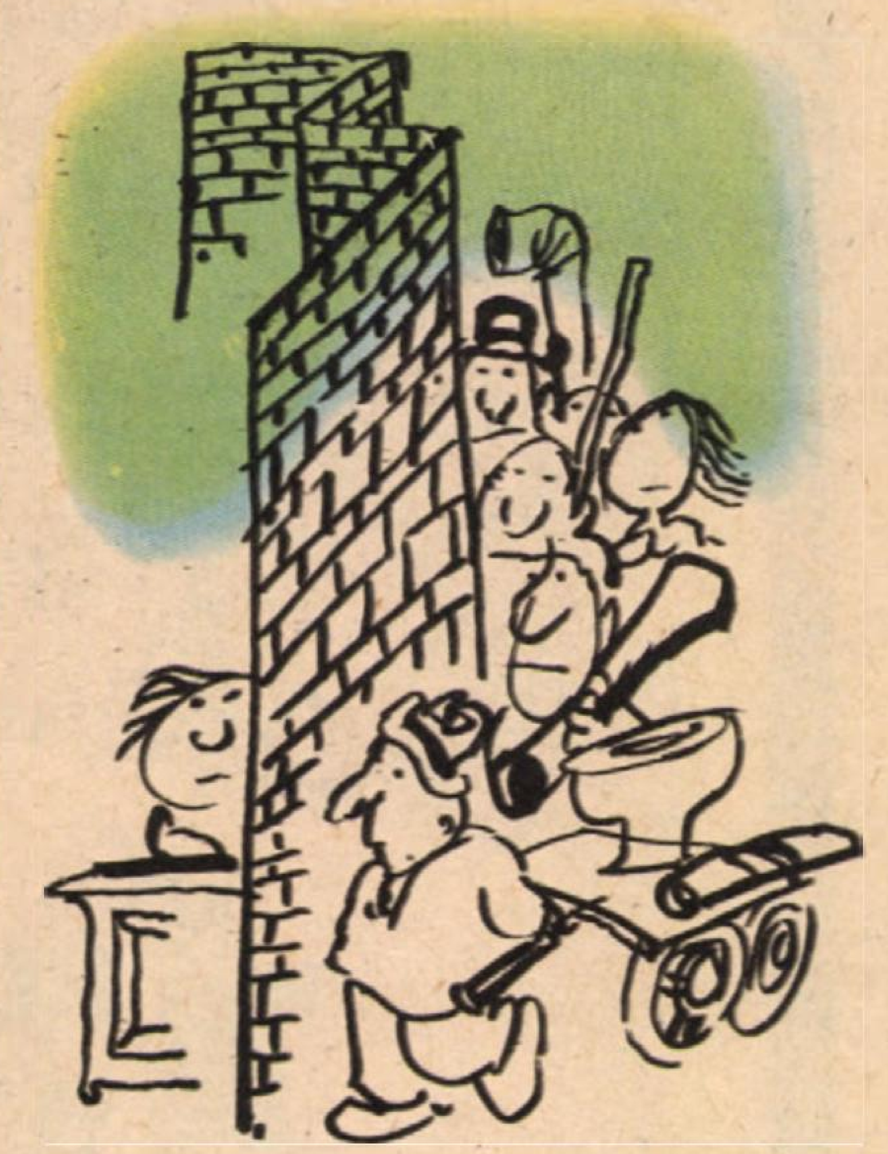
A TARTÁLY TITKA

A lakóház kapujában a következő drámai hangú írás található.

> MIT TEGYÜNK
>
> *és kihez forduljunk, ha lakásunkban valamilyen felszerelési targy elhasználódott, kicserélésre szorul.*
> Bár az utóbbi években lényegesen csökkent azoknak a bérlőknek a száma, akik ne tudnák, hogy az elhasználódott felszerelési tárgyak cseréjéhez — ami 50—50%-os költség viselésével történik —, *az illetékes körzeti házkezelőség előzetes írásbeli engedélye szükséges,* mégis segítségképpen tájékoztatást kívánunk adni, hogy az engedély megkérésében hogyan járjanak el.
> A lakásberendezések cseréjének megkérése (főzőkészülékek, kályhák, gáz-vízmelegítő, villanybojler, fürdőkályha, falikút, mosogató, fürdőkád, zuhanyozó, W. C.-tartály, W. C.-csésze, redőny stb. valamelyikének elhasználódása esetén feltétlen írásban történjen.
> Az írásbeli kérelmet a házkezelőség a helyszínen kivizsgálja és 30 napon belül írásban a szemlejegyzőkönyv felhasználásával nyilatkozik az engedély megadásáról, vagy megtagadásáról.
> Ha az írásbeli engedélyt megszerezték, a tárgy cseréjét végre lehet hajtani, majd azt követően a számlát a műszakilag indokolt költség 50%-ának visszatérítése végett a házkezelőségnek kell leadni.
>
> Budapest, 1980 december 10.
>
> Illetékes kerületi ingatlankezelő vállalat
> információs és panaszügyi csoport

Nem kívánom elemezni fenti Információ stílusszépségeit, hogy ti. egy kilyukadt W. C.-tartály, letört csap ügyében „kérelmezni" kell. Attól sem ugrálok egy lábon, hogy egy törött mosdó kicserélhetésében nem elég szakember a házfelügyelő, szemle kell, bizottság és harminc napon belül. Nem tudom, ki az az ütődött lakó, akinek kedve van a maga mulatságára cserélgetni a még használható berendezési tárgyat, holott ez a csere a következő macerákkal jár:

Mondjuk, hogy megtörtént az írásbeli bejelentés, egy napig otthon maradt a bérlő, csúsztatott, fizetés nélküli szabadságot vett ki, nyári szabadsága terhére kért egy napot, hogy megvárja a Bizottságot. Mondjuk a legjobb esetet: a bizottság ki is jött, a szemlét megtartotta, az írásbeli engedélyt megküldte. Ezután a nyomorult bérlőnek már csak egy szakiparost kell szereznie, további otthonmaradással, a szakiparostól az elvégzett munkáról számlát kell kérnie, és ezek után az ötven százalék visszatérítésért kell folyamodnia. Nem ám a kifizetett összeg ötven százalékának, hanem a *táblázat szerint visszatéríthető* összeg ötven százalékának visszafizetéséért. És most jön a meglepetés, a bukfenc, amiről a ház kapualjában kifüggesztett *Mit tegyünk* nem tesz említést. A kicserélt rozsdás, vacak ócskaságot a bérlő *köteles beszolgáltatni* a házkezelőség telepén, de nem akármikor, munka után, amikor ráér, hanem *harminc napon belül, csakis pénteken délelőtt kilenc és tizenegy óra között.* Ez volt az a pont, amit nem hittem el, amiért elkértem valakitől a vonatkozó összes iratot (szemlejegyzőkönyv, kisiparos számla) és helyette elcipeltem a rozsdás W. C.-tartályt a telepre. (A pontos címet a házmester sem tudta, csak az utcát, „majd meg tetszik találni.") Nem volt nehéz megtalálni. Péntek lévén kiskocsik, kézzel húzott targoncák sorakoztak egy kerítés előtt. A járműveken ütött-kopott kádak, W. C.-csészék, nyúzott bojlerek díszlettek. A nagy kapu nyitva volt és egy szigorú hölgy rendelkezett, ki mit, hová rakjon le. A bérlők cipekedtek, az átvevők további ügyintézésre az irodába utasították mindenkit. Velem volt egy kis baj, a W. C.-tartálynak nem volt sikere. Felszólítottak, hogy faburkolatát szedjem le, mert csak a vasat veszik át. Makacs ellenállásomra irgalmasan megengedték, hogy fástól, burkostul, szőröstül, bőröstül letegyem. „Majd Sanyi vállalja, hogy eltüzeli a deszkákat" — mondták kegyesen. Nem tudom, ki lehet a Sanyi? Talán hálapénzt kellett volna adnom?

Az irodában, amíg nyugtát, ellennyugtát, oltási bizonyítványt és érettségi bizonyítványt kiállítottak, már nem tudtam lenyelni a kérdést. Tudomásom van arról, hogy egyik barátunk négyszer jelentette négy különböző illetékes Intézménynek, hogy százötvenezer forintot érő kábel rohad az utcán és senki sem mozdította füle botját. Hallottam utcán felejtett gépekről, sok ezer forintot érő parkettáról, tégláról, bádoglemezről, amit nem őrzött senki, feleslegesen szétszedett és visszaszerelt csövekről, pocsékba ment javakról, pazarlásról. Miért olyan fontosak akkor ezek a senkinek sem kellő holmik, miért kell egy lyukas, rozsdás, használhatatlan W. C.-tartályt idecipelni? Miért az emberek munkaidejének pocsékolása, a kézikocsibérlés, taxiköltség, benzinköltség, munkanapon iderendelés? Hát ennyire nem bíznak a bérlőben? Hát nem volna egyszerűbb, ha mindenki letenné kukába, szeméttelepre, ahová akarja, vagy elvinné a MÉH-be?

Nem — mondta a szigorú. — Pontosan ezt nem akarjuk. Csak mi adhatjuk el a MÉH-nek, mert egy ilyen W. C.-tartályért kapunk egy forint harmincat és az a dolgozóink prémiuma.

— Asszonyom, én nem tudom komoly válasznak szánta-e, vagy ugratott — feleltem. — De hát gondolják végig, egy forint harmincat érő tartályért, de mondjuk, hogy kettőharmincat, vagy tizenöt forintot ér, az ügyfél költsége, elveszett munkabére, cipelése, idegeskedése ennél sokkal több. Számítsanak fel W. C.-tartály megváltásért két forintot, ezt mindenki lelkesen befizeti a prémium-számlájuk javára. Mit szól a javaslathoz?

— Nem lehet, — mondta fagyosan. — Ez erkölcstelen.

POLDI, AZ IKERKEFE

Vidéken voltam, Pesten felejtettem a fogkefémet, tehát vásároltam egyet. Egyet mondtam, kettő lett belőle. Az üzletben ugyanis csak „Poldi" márkájú fogkefe volt, de a Poldi ikerkefe. Egy dobozban kettő van. Külön nem kapható. Nem mintha össze volna nőve, de így van csomagolva, így van kikalkulálva, eszi, nem eszi...

Nagyon eltöprengtem ezen. Fogkefét az ember általában egyesével vásárol, kivéve az ikreket és nászutasokat. Persze lehet, hogy egy angol lord másik fogkefét használ reggel, másikat este, délben pedig nem mos fogat. Vagy van, akinek másik fogkefe kell az alsó fogsorához, másik a felsőhöz. Vagy egyik fogkeféjével a metszőfogakat kell sikálni, másikkal a zápfogakat. Lehet, lehet. De az is lehet, hogy azért adják kettesével, mert olyan rosszak, hogy ha az egyiknek a szőre hullani kezd, kéznél legyen a másik.

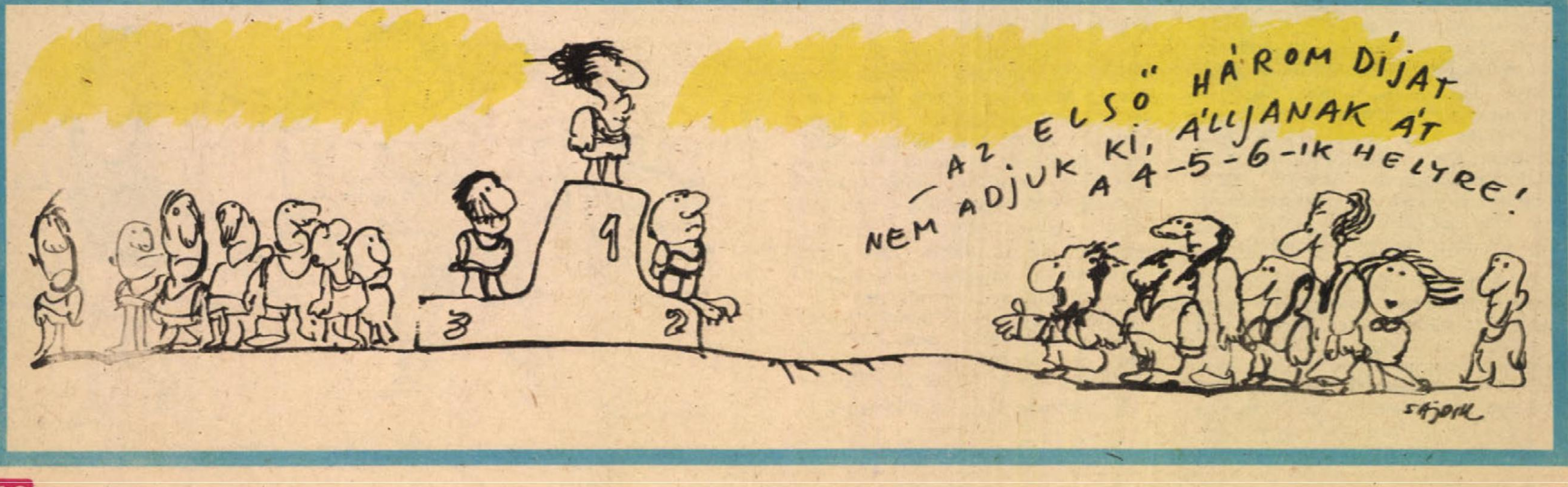

Megkérdeztem az eladót, igényli-e a közönség az ikerfogkefét? Azt válaszolta, nem. Már ő is töprengett rajta, miért adják így. Talán olcsóbb a csomagolás, ha egy dobozba többet tesznek? Mint ahogy lisztből és búzadarából sincs félkilós zacskó, csak kilós és mirelit gyalult tökből sem lehet kilónál kevesebbet vásárolni. Nem, ez sem lehet, mert a Poldi dobozán annyi karton, celofán és minden csoda van, hogy abból két külön csomagolás bőven kitelne. De hát akkor miért? ? ?

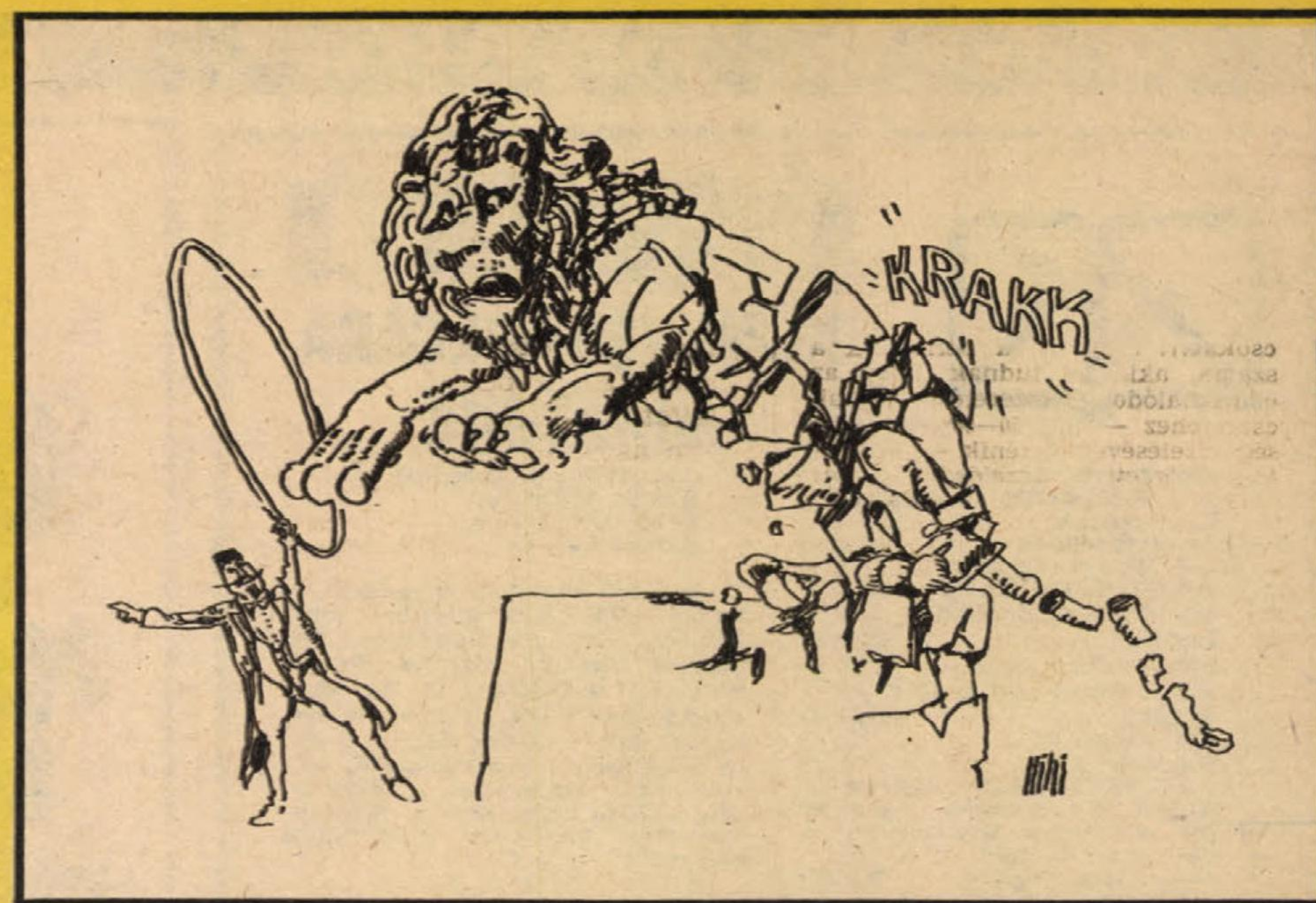
Megoldottam. Hazafiságból.

Tetszenek tudni, hogy hazánk első helyet foglal el a tömény szeszfogyasztás világlistáján. Az elhízás rangsorában sem kell szégyenkeznünk. Annál szerényebben vásárolunk szappant, fogkrémet, papírszalvétát, és gondolom fogkefét is. Az ikerfogkefe ezt egycsapásra megoldja. Vásároljunk Poldi fogkefét, és száz százalékkal növekedett a fogápolásra fordított pénz Magyarországon.

Fehér Klára

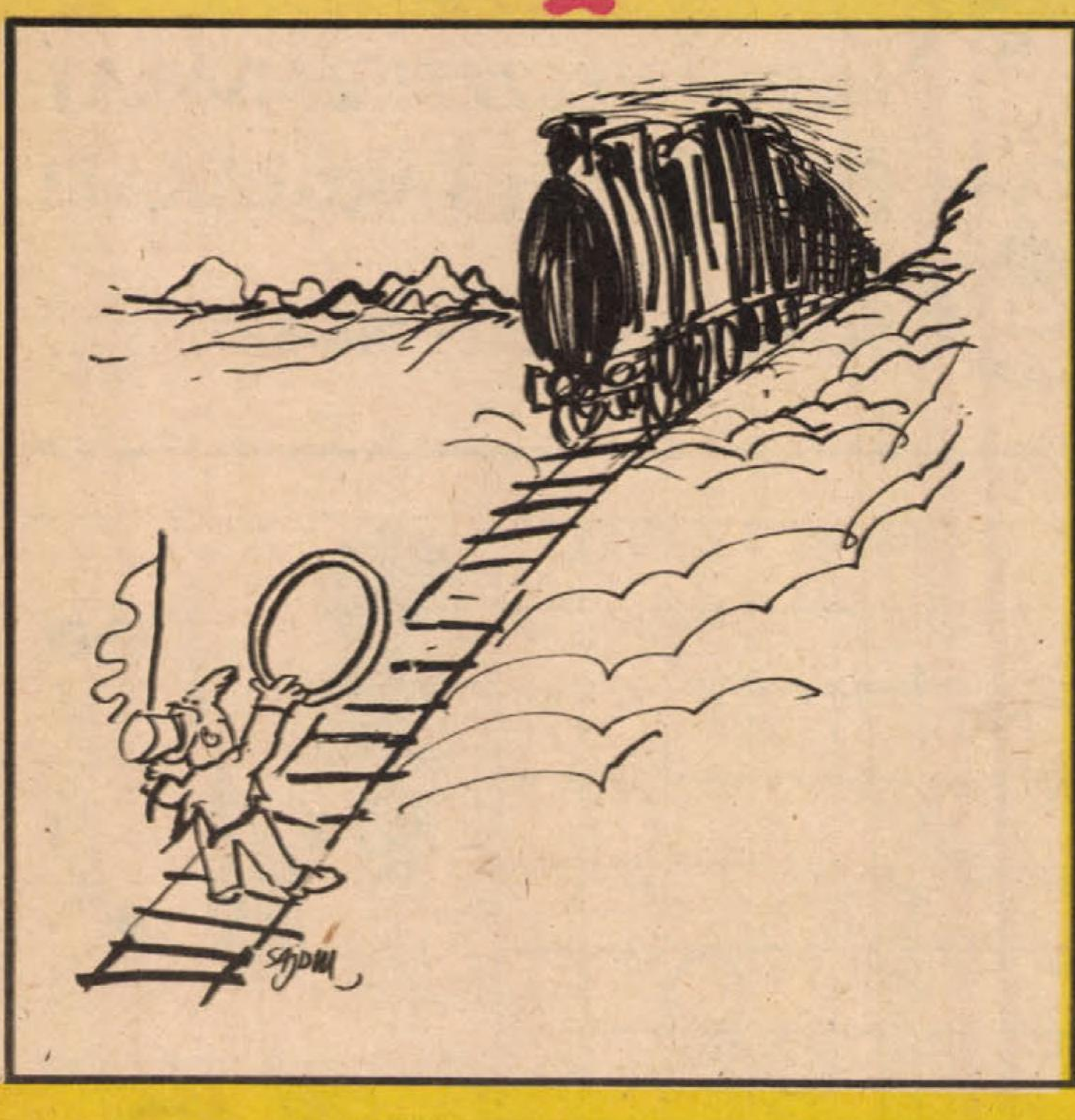

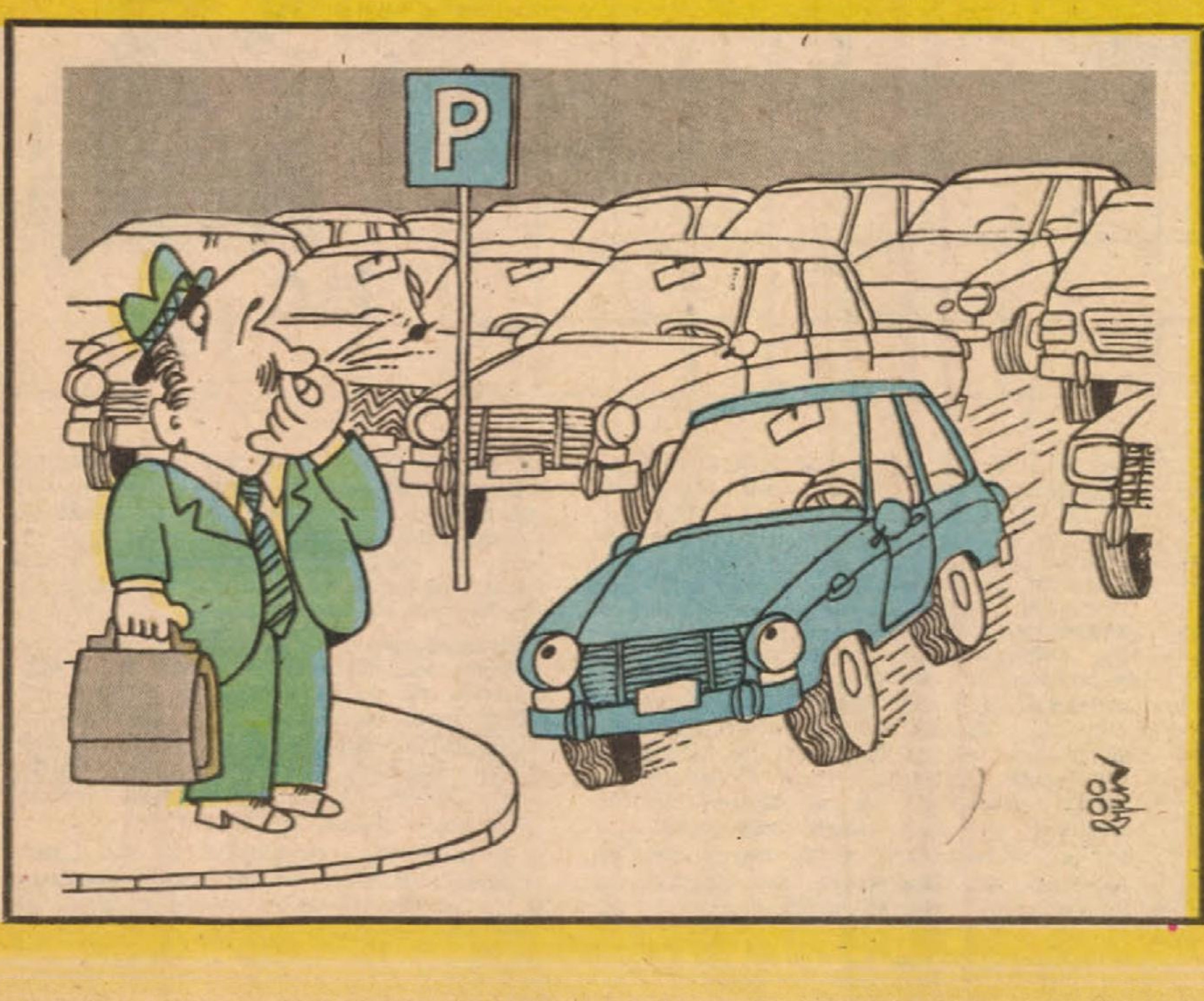

az idomítás csodája

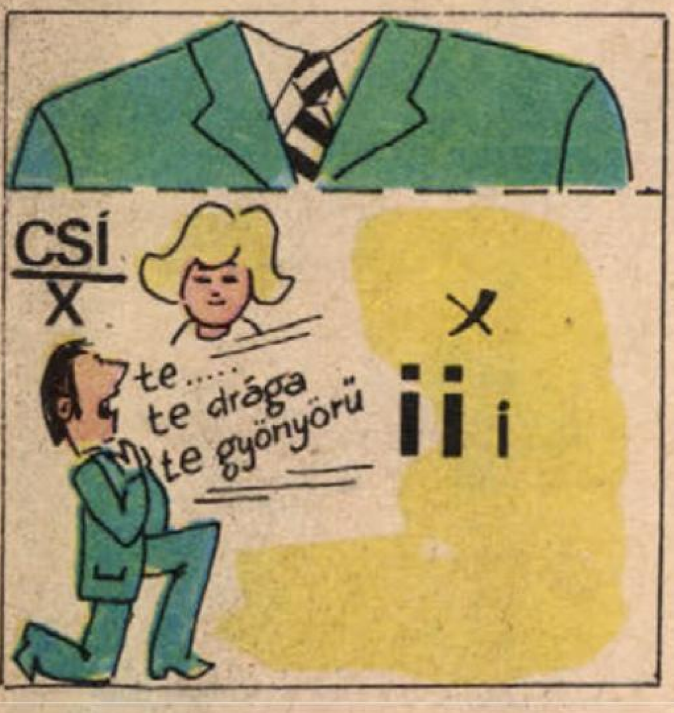

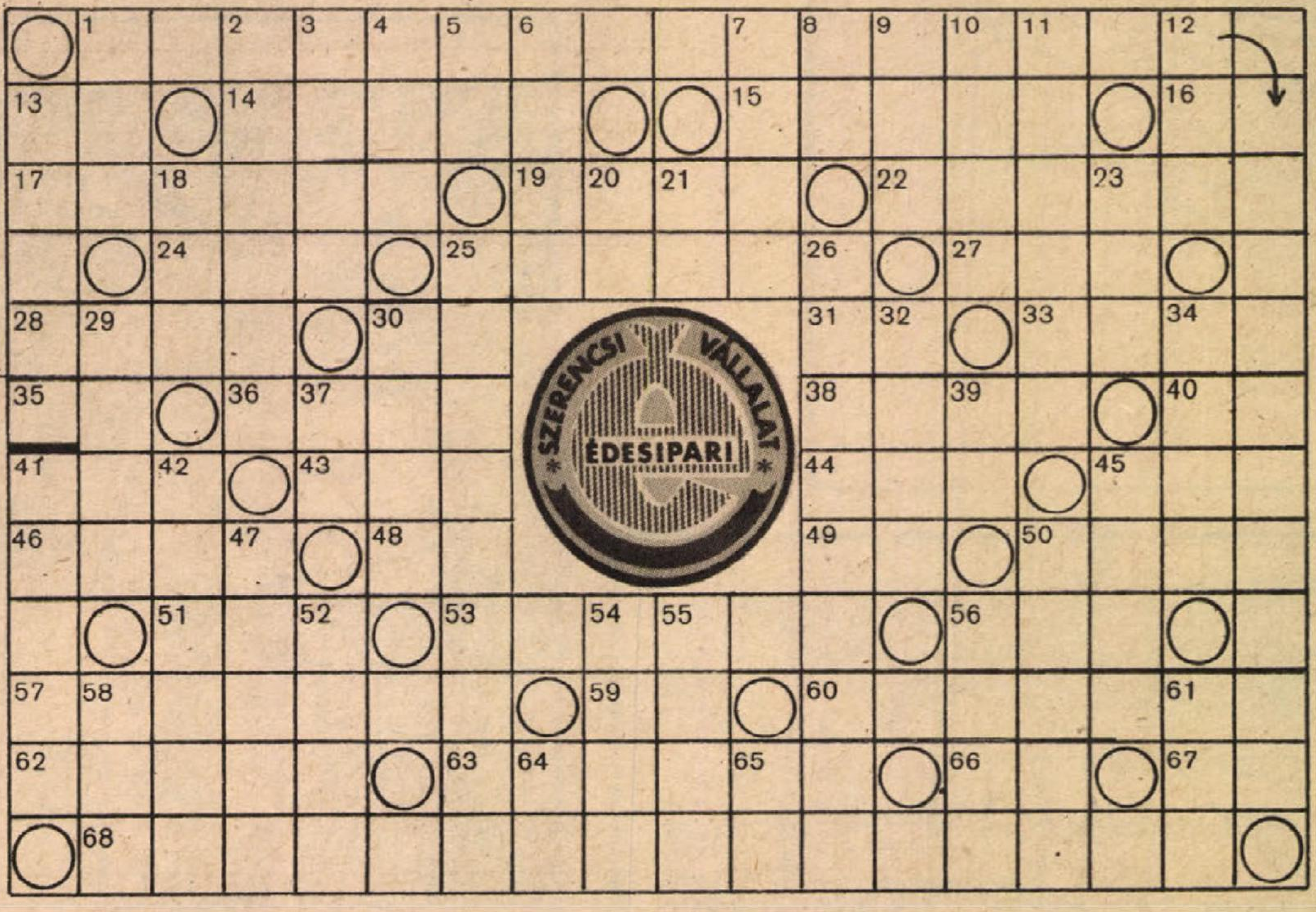

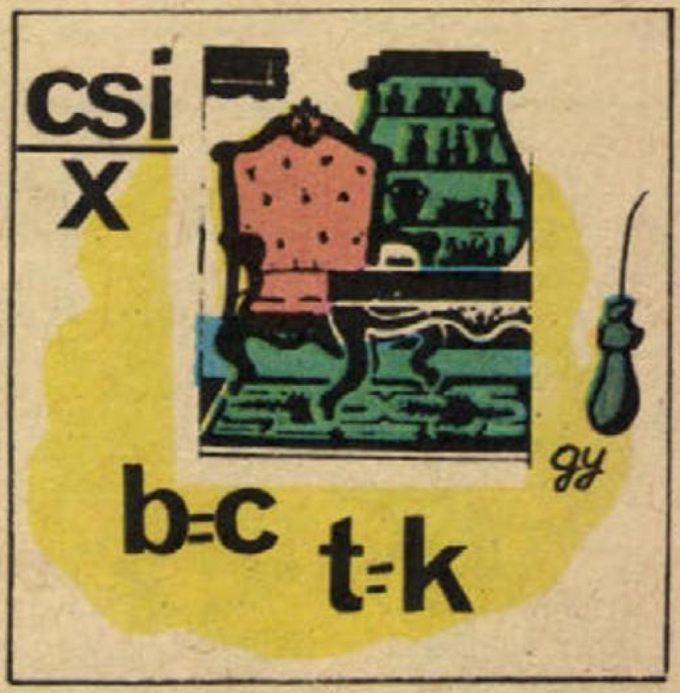
Dallos, Hegedűs, Sajdik, Fülöp, Lehoczki, Balázs-piri

Vízszintes: 1. A Szerencsi Csokoládégyár két kitűnő készítménye (zárt betűk: E, M, E, U, T, A, L). 13. A molibdén vegyjele. 14. Nagybácsi, németül. 15. Tevékenységi vállalkozás. 16. Sírdogál. 17. Épületszint. 19. In the ... — örökzöld sláger, Glenn Miller és zenekara tette világhírűvé. 22. Százszoros válogatott labdarúgó (József). 24. Fizetés. 25. USA-állam. 27. A juh hímje. 28. Csalétek, angolul (BAIT). 30. Háziállat. 31. Kiejtett mássalhangzó. **33. A függőleges 50. folytatása.** 35. Az osztrák és a vatikáni autók nemzetközi jelzése. 36. Forma. 38. Tűzhányó Olaszországban. 40. A rádium vegyjele. 41. Az ír és a skót családnevek előtt: -fi, fia. 43. Eltulajdonít. 44. A román, a spanyol és az olasz autók nemzetközi jelzése. 45. Ott, oroszul. 46. Idegen férfinév. 48. A kiló egynemű hangzói. 49. Az erbium vegyjele. 50. ...-walk, századeleji amerikai néger tánc. 51. A norvég, a svéd és az olasz autók nemzetközi jelzése. 53. Azonnal. 56. Az ókori Karthágó népe. 57. Móricz Zsigmond egyik regényének címe. 59. MÉ. 60. Ezzel is lehet fizetni. 62. Tolna megyei nagyközség. 63. Akáccal beültetett terület, tájszó. 66. Vés. 67. Az argentínai autók nemzetközi jelzése. **68. A Diósgyőri Édesipari gyár népszerű készítményei (zárt betűk: O, G, Á).**

Függőleges: 1. Becézett Thomas. 2. Szociális. 3. Híres gyomai nyomdászcsalád. 4. Képzőművészeti alkotás. 5. Szolmizációs hang. 6. Gyümölcs. 7. Szovjet autómárka. 8. A lakó egynemű hangzói. 9. Az ABC első három betűje, megkeverve. 10. A bútorok ládaszerű része. 11. Megviselt, rozzant. 12. Három, oroszul. **13. Kedvelt szerencsi csokoládémárka. (zárt betű: L).** 18. ...hal, békaporonty. 20. Puha fém. 21. Az ozmium vegyjele. 23. SSY. 25. Bonyolít. **26. A Szerencsi Édesipari Vállalat egyik gyára, folytatása a függőleges 50. és a vízszintes 33. sorban.** 29. Kitűnő színművészünk, országgyűlési képviselő (István). 30. Figyelni, angolul (LOOK) 32. Szúrós szagú folyadék. 34. Pénzben kifejezett értékek. 37. Ötszázötven, római számmal. 39. A főnévi igenév képzője. **41. Egy másik népszerű szerencsi készítmény. (zárt betű: T).** 42. Bűntárs. 45. Harckocsi. 47. Szegényes, elhanyagolt külsejű ember argója. **50. A függőleges 26. folytatása.** 52. Rostos képződmények. 54. Nagyon szeret. 55. Az idegen pénzek átutalási számlájának kiejtett rövidítése. 56. Dél-amerikai állam. 58. OZC. 61. Az erbium és a kálium vegyjele. 64. Kiejtett mássalhangzó. 65. Ból, -ből, angolul.

Beküldendő a vízszintes 1., 68., a függőleges 26., 50. és a vízszintes 33., a függőleges 13. és 41. sor és a keresztrejtvény négy sarkában levő képrejtvény megfejtése, június 30-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Szerencsi Édesipari Vállalat”.

A helyesen megfejtők között „Szerencsi csokoládé” csomagokat sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

Ludas Matyi azt üzeni

Rácz János, hajdúszováti olvasónk roppant érdekes kérdéssel fordult hozzánk: *„Mit csinálnának a Ludas munkatársai, ha megszüntetnék a lapot?”*

Gyorsan előre bocsátjuk: ne tessék reménykedni, ilyesmiről — tudomásunk szerint — szó sincsen. Vagy talán Rácz János hallott valamit Hajdúszováton? Nos, a kérdést mindenesetre megvitattuk a lap munkatársaival és megegyeztünk abban, hogy ha ez bekövetkeznék, kéréssel fordulnánk az illetékesekhez. Engedélyezzék számunkra egy új, szatirikus hetilap indítását, amelyet példányonként 3 forintért bocsátanánk az olvasók rendelkezésére. Az új lapot az ismert népi hős iránt érzett tiszteletből Lúdas Matyiról neveznénk el.

Ott Ede, tatabányai olvasónk már állandó levelezője a Ludas Fórumnak. Legújabb kérdése is módfelett izgalmas: *„Ha két rossz közül kellene választaniok, melyiket választanák — az okos ellenséget-e, vagy a buta barátot?”*

Ez attól függ: mi magunk buta barátok, vagy okos ellenségek vagyunk-e? Az első esetben egy még butább barátot, a másodikban egy nem annyira okos ellenséget választanánk. Mert okos ellenség számára egy buta barát éppoly halálos, mint buta barát számára egy okos ellenség. A legokosabb azonban, ha az okos ellenséghez okos barát képében közelítünk. Ezen ő annyira meglepődik, hogy egyből buta baráttá válik, és ilyen állapotban még akkor is zsebrevághatjuk, ha mi magunk esetleg buta ellenségnek számítunk.

Oláh Zsolt, szegedi olvasónk azt kérdezi tőlünk, hogy *mi a véleményünk az anyagtakarékosságról?*

Kellemes helyzetben vagyunk, mert erre a kérdésre tudományos alaposságú, mélyen elemző és végtelenül részletes választ adhatunk: helyeseljük.

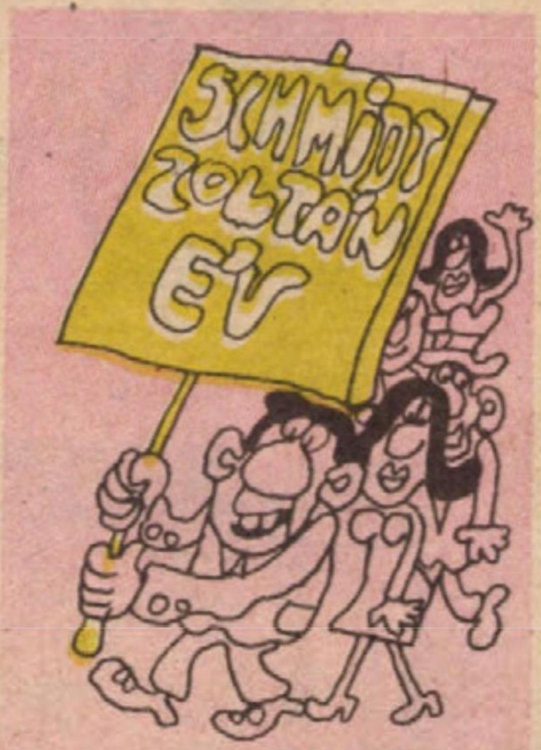
Kenedi Péter (Bp. XIV., Hungária krt. 15.) kérdése: *Önök szerint kiket kellene Vitray Tamásnak kibékítenie?”*

Kedves Kenedi Péter — ezen a kérdésen aligha veszünk össze, bennünket tehát nem. Ezenkívül azonban mindenkit, akik nem egymásért, hanem egymás ellen haragszanak egymásra. Persze a nagy egyetértés is rejthet magában bizonyos veszélyeket. Hogy mást ne mondjunk: ha a világon többé senkit se kéne kibékíteni — kivel csinálna akkor Vitray Tamás műsort?

Schmidt Zoltán, szegedi olvasónk azt kérdi, hogy mi *kit, vagy mit ünnepelnénk meg?* Mert ő a maga részéről már alig várja az ünnepmentes év ünnepét.

Mi viszont — a magunk részéről — vibráló egyetértéssel csatlakozunk Schmidt Zoltán javaslatához. Sőt, kötelező ígéretet teszünk: ha Schmidt Zoltánnak sikerül keresztülvinnie a tervét és valóban ünnepmentes évvé nyilváníttatnia a jövő esztendőt, akkor mi 1982-t Schmidt Zoltán-évnek kiáltjuk ki, nagyobb városaink főterén felállítjuk a lovasszobrát, Schmidt Zoltán-fórumokat, -galériákat, -hangversenyeket, -vándorkongresszusokat szervezünk, naponta három alkalommal száz-százezer nagyméretű Schmidt Zoltán-fotót szórunk le helikopterekről, és sajtó alá rendezünk egy hatalmas emlékalbumot, „Schmidt Zoltán kortársa voltam” címmel. Már amint az nálunk lenni szokott.

(P.)

VIRSLIVERSENY

Virslibemutatót rendezett egy budapesti gyár éttermében a húsipar. Közvéleménykutatást tartott arról, hogy a közönség melyik virslit szereti a legjobban. Önkéntes kóstolók (?) képviselték a közönség véleményét.

Így olvastam ezt a minap kedvenc riportlapomban. Azt is közölte a tudósítás, hogy ötféle virsli versenyzett egymással, öt különböző város húsgyári terméke. Közülük az erősen fűszerezett győzött, a diétás jellegű, alacsony sótartalmú került a második helyre.

Itt élek az ország fővárosában, állandó virslivásárló vagyok, mégis csodálkoztam, amikor olvastam ezt a riportot. Mindmostanáig ugyanis nem tudtam, hogy ötféle virslit gyártanak hazánkban. Nagy üzletekbe járok vásárolni, de azokban sem vettem észre. Örülök, ha egyfajta van (az sincs mindig), vagy legfeljebb kétféle és — miként tapasztalataim szerint a legtöbb virslifogyasztónak — nem a fűszerezettség mértéke a fő gondom, hanem az, hogy „bőrös” vagy „műanyagos”. Csaknem mindenhol az utóbbi kapható. A bőrös virsli ritkaságszámba megy, ha mégis akad, gyorsan elkapkodják.

Ezt vajon miért nem közvéleménykutatták a virslifőnökök? Ezt — mármint, hogy műanyagba húzzák a virslit — miért tekintik eleve eldöntött kérdésnek? Csak nem azért, mert ez a valódi konfliktus virsli-ügyben, s a vásárlók nagy többsége éppenséggel nem műanyagost, hanem bőröst szeretne?!

Barabás Tamás

TÜCSÖK és BOGÁR

Atomerőmű négynyolcvanért — hegyespaprika!
(A Nagymező utcában fotózta Balázs Gábor)

vele kapcsolatban. Főleg azután, hogy a *Barcelona* már kétszámjegyű dollár-összeget is ajánlott érte. Persze, hogy erre megmozdult az argentín közvélemény. „Semmi áron nem

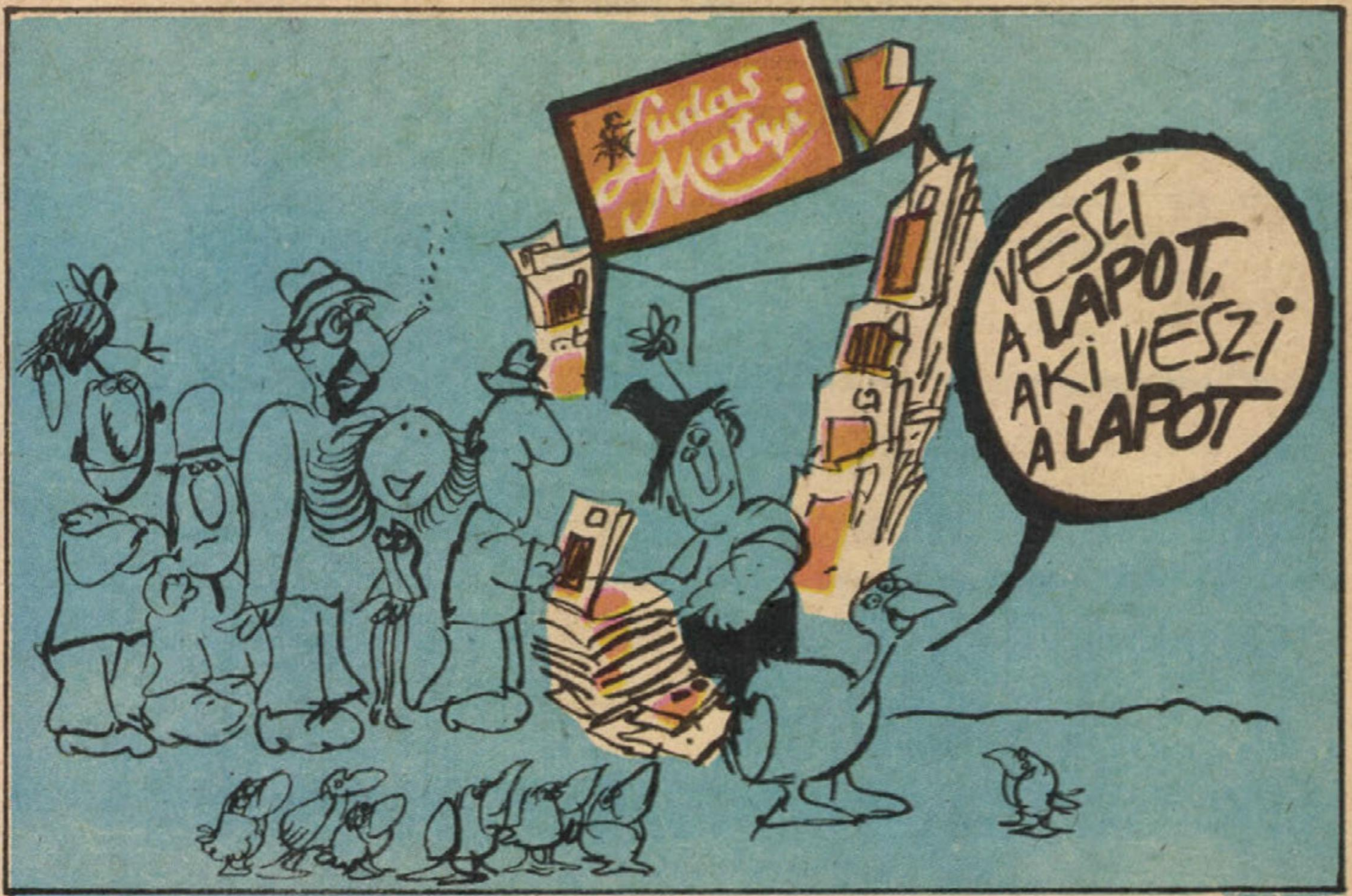
Kerül, amibe kerül!
(A Labdarúgás című lapból nyírta Zalai Jenő)

tomást fejlődik. **A közelmúltban új kutat állítottak fel, ahol háztartási tüzelőolajat lehet vásárolni, felújítják az orvosi rendelőt és a pedagógusokat. A**

Némelyikre bizony ráfér!
(A Pest megyei Hírlapból ollózta Papp Attila)

A stílus nyomatékosító halmozásának („atyánkfiaiért, atyáinkért, anyáinkért, feleségünkért, hazánkért ...”), lendületes részletezések („Erdélyt ... felprédálta, zavarta, fejedelmét eltiporta, gázolja nemzetünket, országunkat ...”) teszi sodróvá. A mozgalmasságot szóképek szemléltető és hangulatkeltő hatása („Ez

Tessék mondani, ez milyen nyelven van?
(A középiskolák IV. osztálya számára kiadott stílustankönyvben(!) észlelte Szabó Éva, várpalotai olvasónk)

ÖTLETPÁLYÁZAT

— Kérem, halljuk a javaslatokat.

— Tudja, a lottóval kapcsolatos.

— Az nem baj. Ötletpályázatunk mindenre kiterjed.

— Megmondom őszintén, sokan nem bíznak a húzásokban. Kimegy az úttörőkislány, és húz. Azt mondja meg, miért húzná ki az én számomat, aki még kisdobos sem voltam.

— Na jó, de nem mindig úttörők húznak.

— Kimegy az az öregasszony. Miért húzná ki a számomat?

— Tudom, tudom. Öregasszony sem volt. De hát nem tudják ezek az emberek, hogy milyen számot húznak.

— Azt nekem ne mesélje. Amíg ember kezében van a kerék ... én nem bízom benne.

— És mit javasol? Gépet?

— Ugyan. A gépet úgy állítják be, ahogy akarják. Valami állattal kéne kihúzatni a számokat.

— Kutya?

— Dehogyis. Azt idomítják. És ha panaszkodok, még meg is harap.

— Macska?

— Az meg csak akkor húz, amikor kedve van rá. Mondjuk tavaszi éjszakákon.

— Akkor mit javasol?

— Alkalmazzanak lovakat. Benyúl a hosszú pofájával az urnába, és kettéharap egy olyan golyót, amiben a számok vannak.

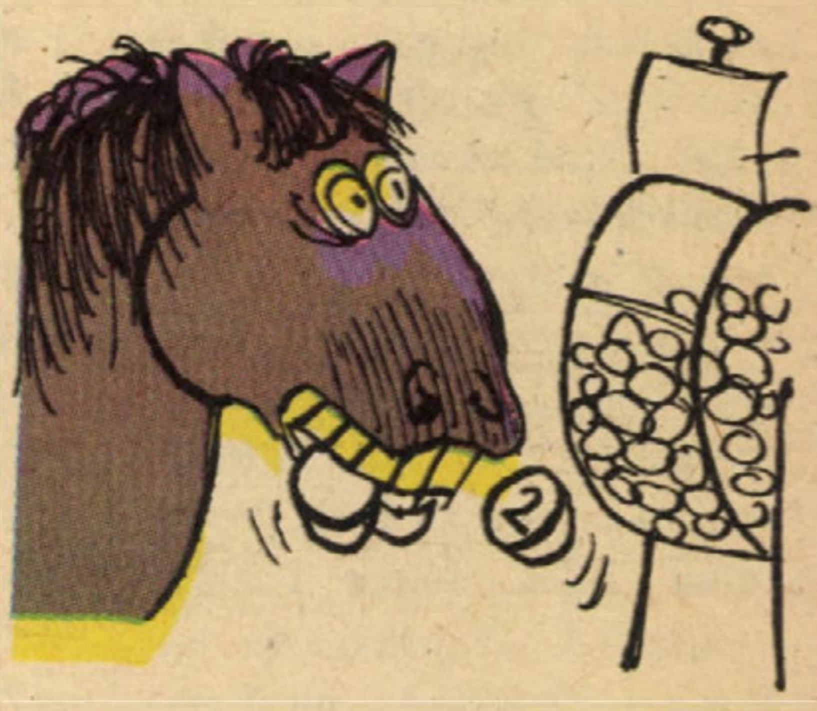
— Nem is olyan rossz ötlet. De mi van, ha a lónak nincs kedve harapni? Főleg ötször.

— Alkalmazzanak öt lovat, akkor mindegyiknek csak egy harapás jut.

— És hogy férnek el a lovak?

— Hm ... Vigyék ki a húzást valami szép nagy füves mezőre. Szebb is, jó levegő is van.

— Van benne valami.

— Várjon csak! Mi lenne, ha a lovak nem harapnának, hanem elkezdenének szaladni azon a szép nagy mezőn. Természetesen megszámozzuk őket, és beérkezésük sorrendjében húznák ki a számokat.

— Nagyszerű. Ön ezzel az ötlettel ezer forint jutalmat nyert ötletpályázatunkon.

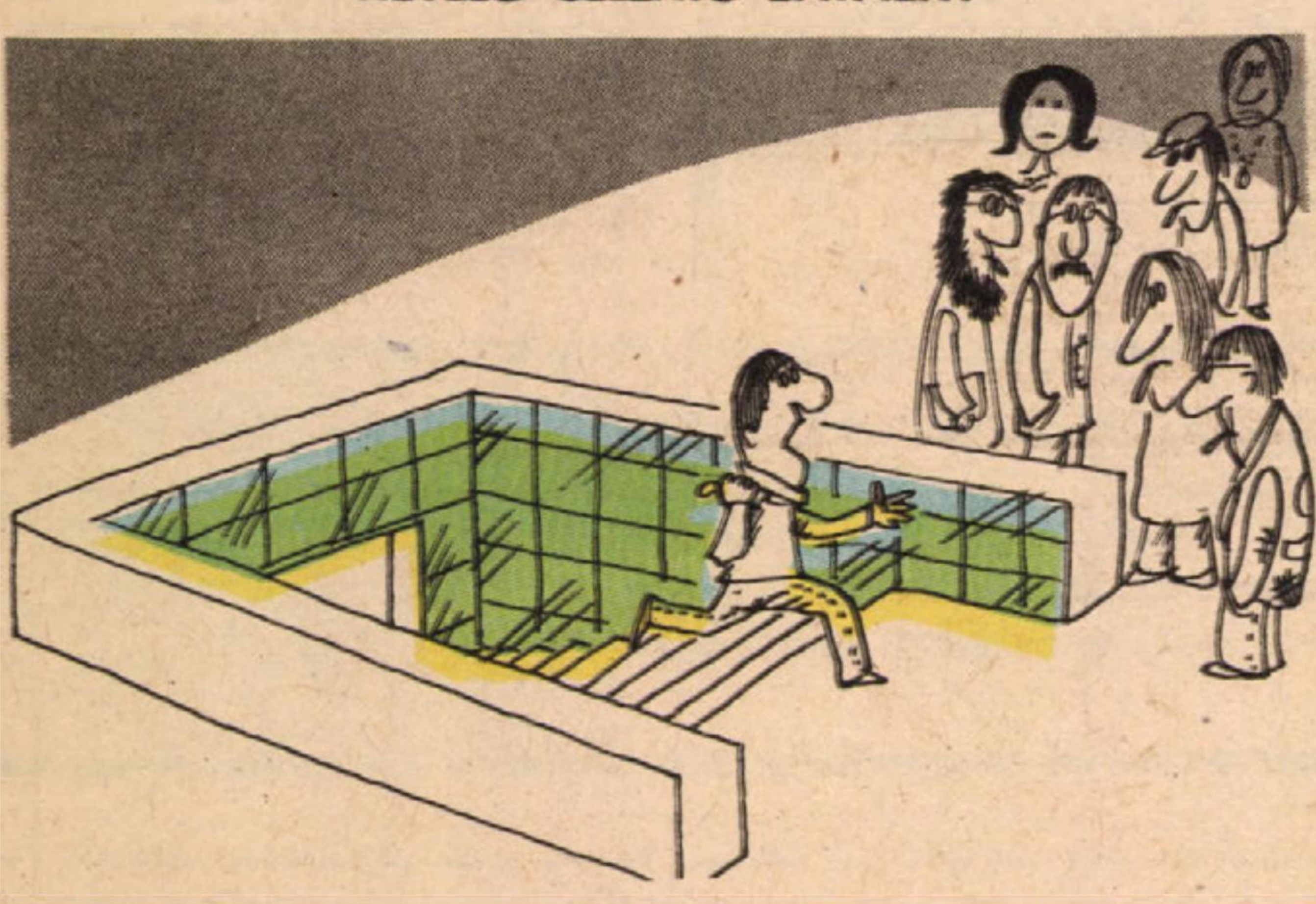
— Köszönöm.

— És mit csinál a pénzzel, ha szabad kérdeznem?

— Kiemegyek a lóversenyre. Talán hallok én is egy-két jó ötletet.

Tótisz András

NEVELŐ CÉLZATÚ ÉPÍTMÉNY

– Srácok, megnéztem: az aluljáró nem vezet sehová!...

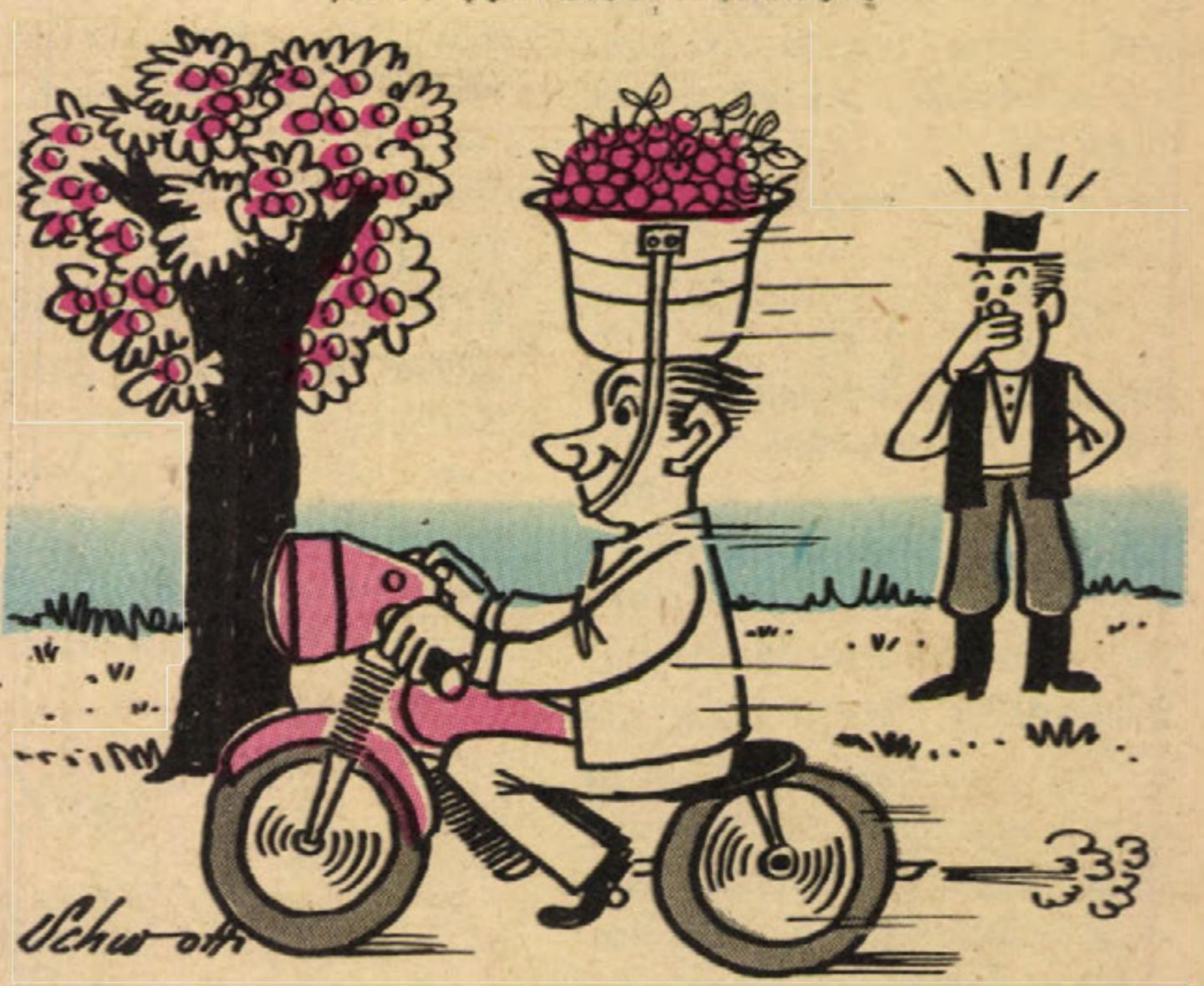

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mama! — sír a telefonkagylóba a lány az anyjának. — Már éjfél van, és Géza még mindig nincs itthon. Biztosan valami nőcskénél van ...

— Ugyan, kislányom, miért kell mindjárt a legrosszabbra gondolni?! Lehet, hogy csak egy autó ütötte el.

ITT A CSERESZNYESZEZON

TABLÓ

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	13,– Ft
1/4 évre	39,– Ft
1/2 évre	78,– Ft
1 évre	156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

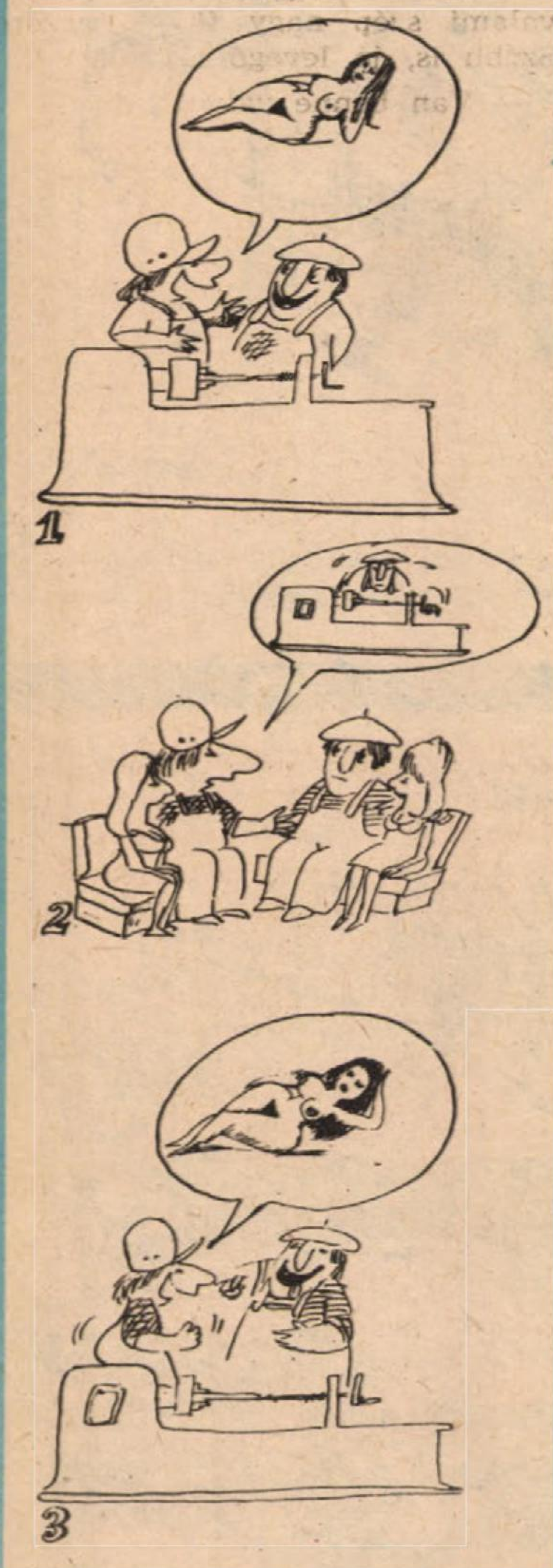
KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

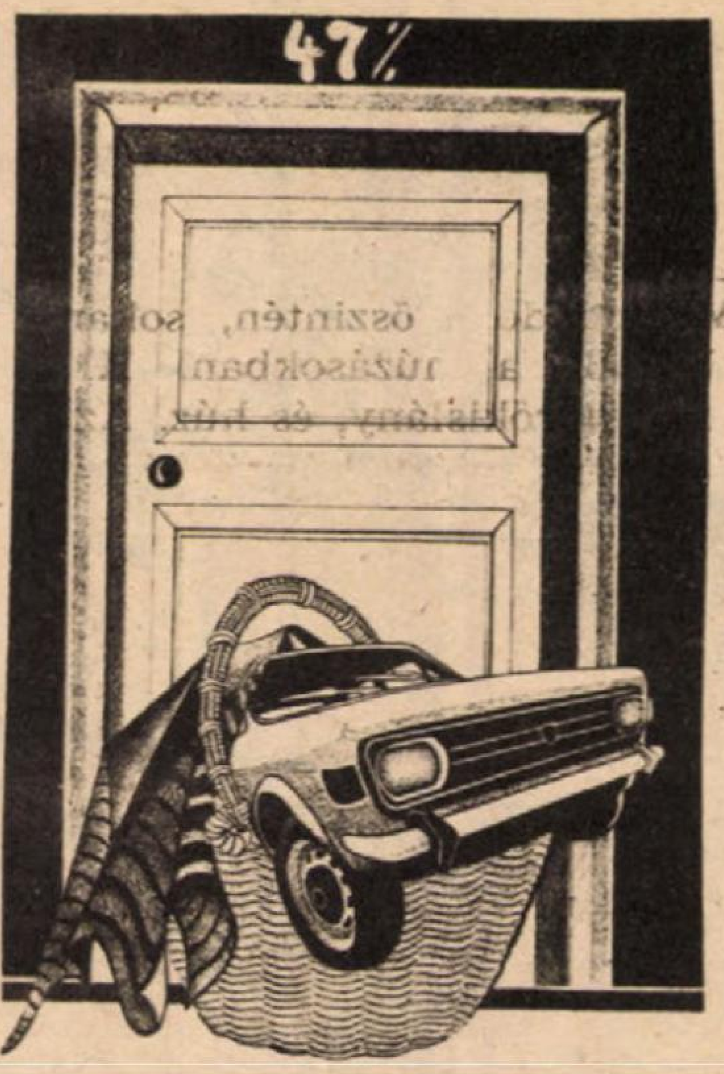
IMPORT HUMOR

JUGOSZLÁVIÁBÓL

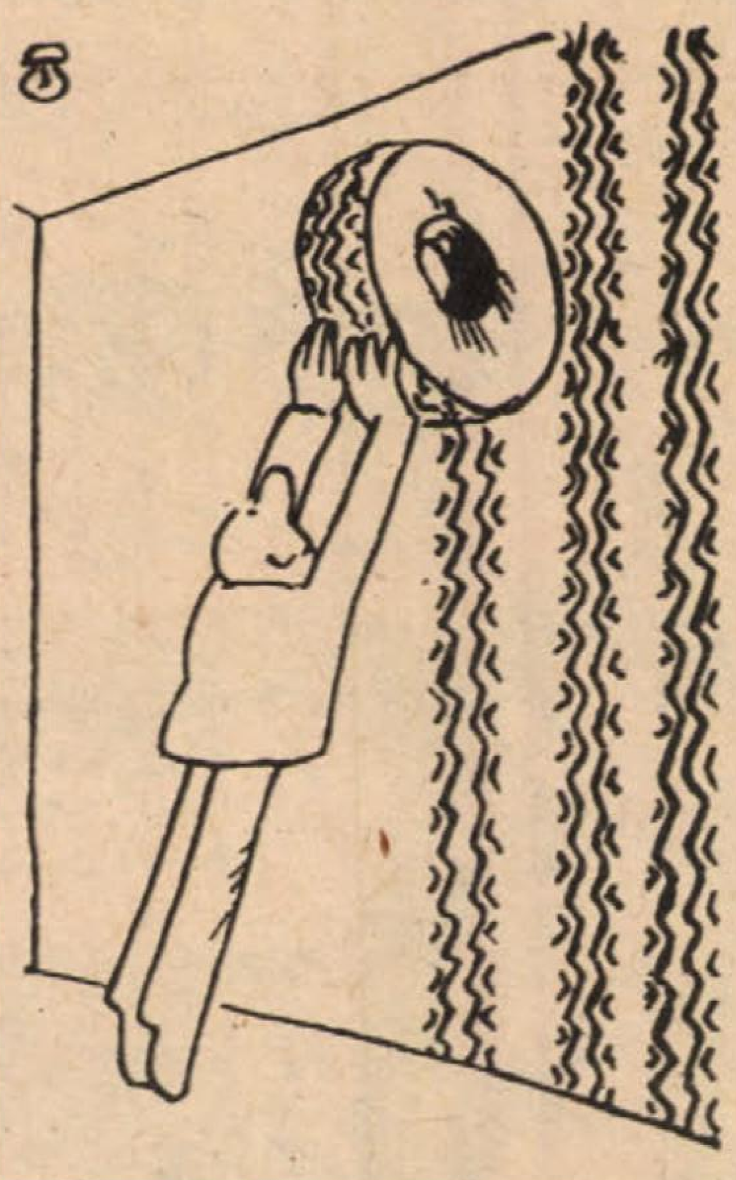
TÉMÁK

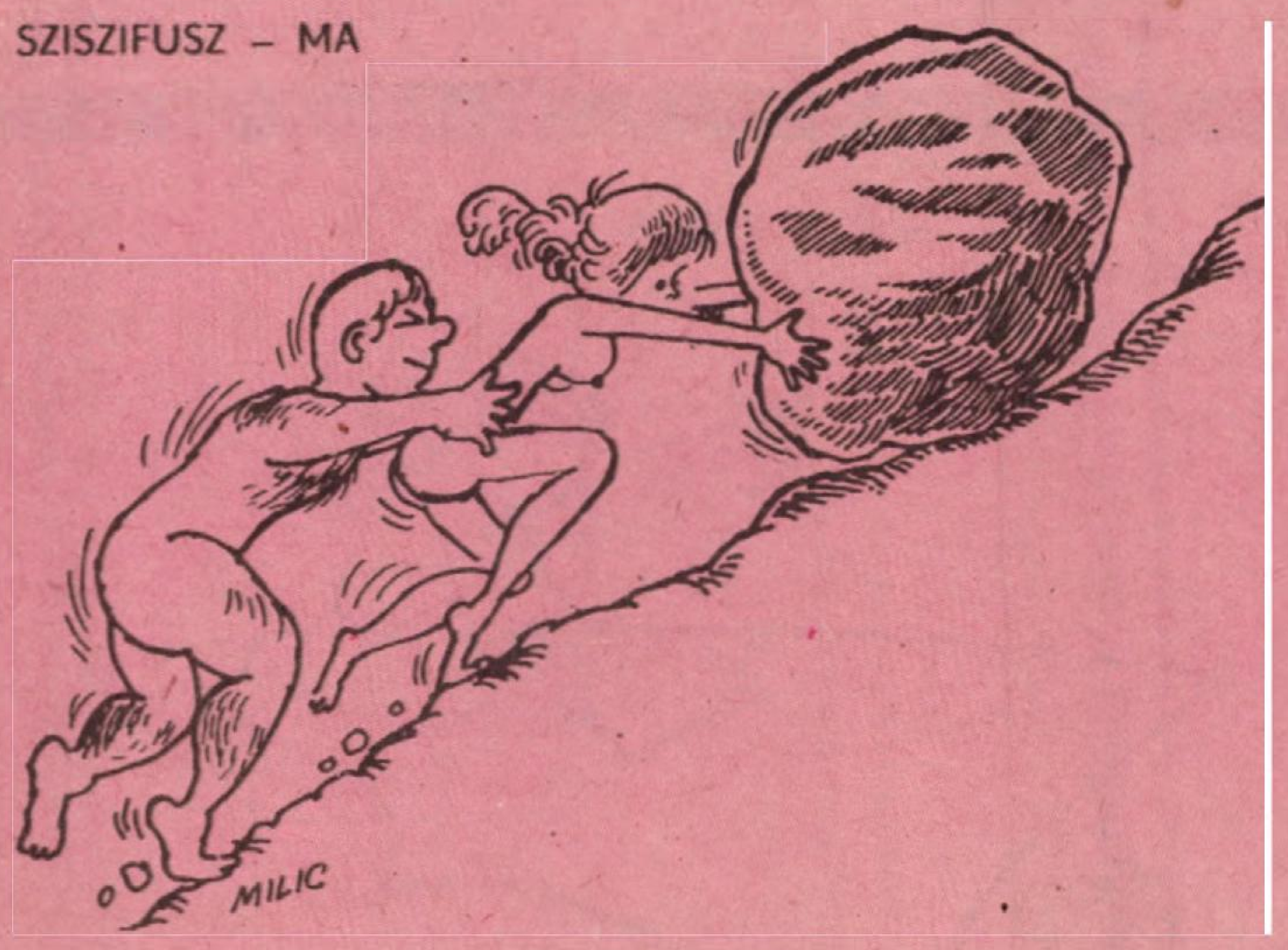
KITETT GYERMEK

ÚJÍTÁS

SZISZIFUSZ – MA

SZIGORÚ FŐNÖK

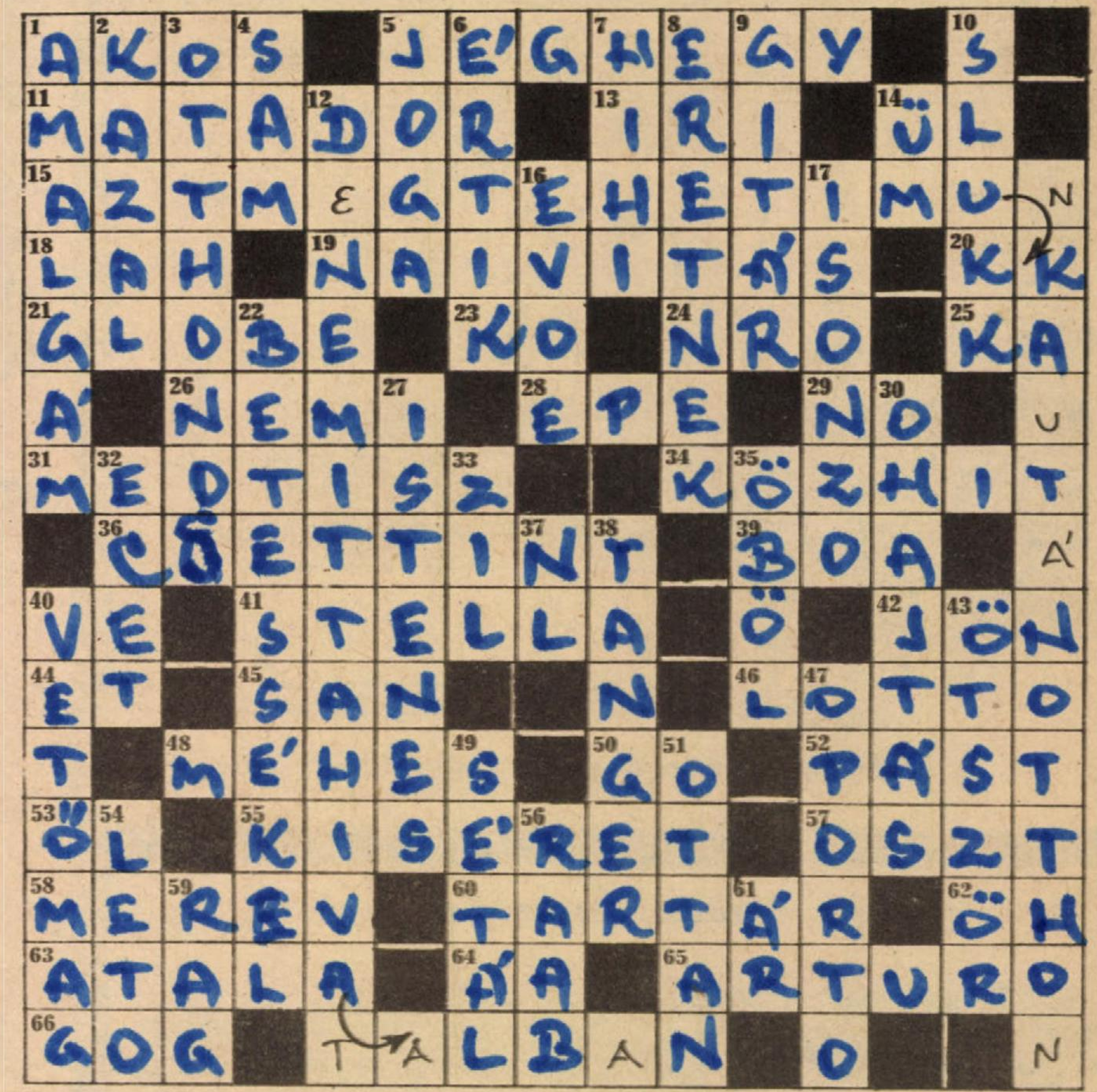
A fiatal Kapornainak azt mondja a hivatali főnöke: — Mért jár maga szakállasan a hivatalba? — Kérem — így Kapornai — úgy döntöttem, hogy szakállt növesztek... — Vízszintes 15 — függőleges 12 — hangzik a rideg főnök válasza. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Hím állat névelővel
5. A Titanic vesztét okozta
11. Aki a bikaviadalban a bikának a halálos döfést megadja
13. S-sel: a legmélyebb csend jelzője
14. Nem áll
18. Úszik a vízben, de visszafelé (?)
19. Túlzott hiszékenység
20. Azonos betűk
21. Shakespeare színháza volt
23. Knock out
24. Rövidítés számok előtt
25. Kicsinyítőképző
26. Krátertó Közép-Olaszországban
28. Belső szerv
29. Buzdítás
31. Az Azovi-tenger ókori neve, a magyar ősmondákban is szerepel
34. Általánosan elterjedt nézet, vélemény
36. Ízletes étel láttán teszi az ember
39. Nagy kígyó
40. V. E.
41. A Ludas Matyi népszerű munkatársa volt (Adorján), egyébként: csillag latinul
42. Közeledik
44. És — latinul
45. ... Marino
46. Össznépi szerencsejáték
48. Mézgyártók telephelye
50. Japán szellemi sport
52. A vívómérkőzés színhelye
53. Terület mértékegysége
55. Szólóének hangszeres aláfestése
57. A kártyázók egyike
58. Hajlíthatatlan
60. Rántott halhoz járó mártás
62. Ö. H.
63. Múltszázadbéli női név
64. Rokon magánhangzók
65. Toscanini keresztneve volt
66. Magóggal együtt szerepel egy Ady-versben

FÜGGŐLEGES

1. A higany ötvözete más fémekkel
2. Népszerű komikus színészünk (László)
3. Kellemes, meghitt hely jelzője
4. Uncle bácsi keresztneve
5. Indiai eredetű testgyakorlat
6. Eszükkel felfo[illegible]k
7. A Ludas egyik rajzolójának szignója
8. Elítélt tanokat hirdet
9. Húros hangszer
10. Egy szippantás a cigarettából
14. Ügyvédi munkaközösség
16. Ókori örömkiáltás
17. Az első világháborúból emlékezetes olasz folyó
22. Udvariasan megkér valakit, hogy lépjen be a szobába
27. Vallásos, hívő
30. Kívánság
32. Ételízesítő
33. Zilált, de csak félig
35. A tenger szárazföldre benyúló része
37. Hollandia jele az autókon
38. Város Marokkóban
40. A termőföldbe kerül
43. Öt alkalommal
47. Vörös bort adó szőllőfajta
49. Különösebb cél nélkül járkál
51. Helyhatározó
54. Mitológiai anya
56. Győr német neve
59. Szóhoz tapad
61. Hegyes szerszám

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13.— Ft, negyedévre 39.— Ft, egy évre 156.— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
31.2308 2-21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VAGO SANDORNE vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

IGAZI BARÁTOK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— **Azon a napon, amikor akarod.**

— **Épp akkor nem vagyunk otthon.**

200—200 forintot nyert:

Császár János, Keszthely. Múzeum u. 4. 8360
Akurátni Sándorné, Debrecen, Barna u. 3. 4025
J. Báthory Anna, Kiliántelep. Strand u. 1. 8242

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Lehoczki István és *Tót Gyula* szabadidő parkja

Sajdik Ferenc egerei

Tímár György: Nevető lexikon

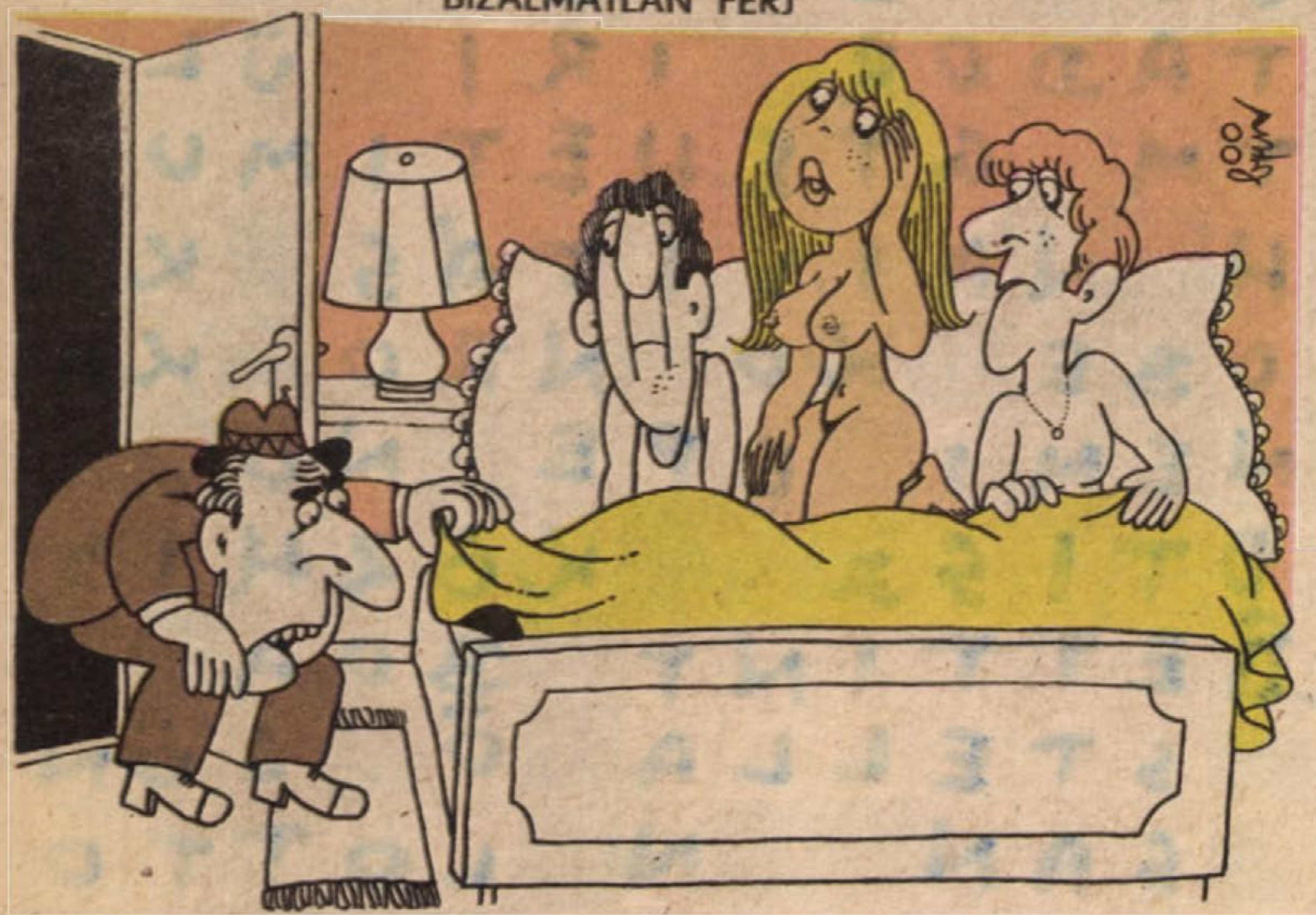
Feleki László: Hatlövetű ország

Peterdi Pál: Vendégriasztás

– Jobbra rúgd, úgyis balra ugrik a nő miatt!

BIZALMATLAN FÉRJ

– Biztos, te bestia, hogy csak kettő van?

SZEMLÉLETBELI VÁLTOZÁS

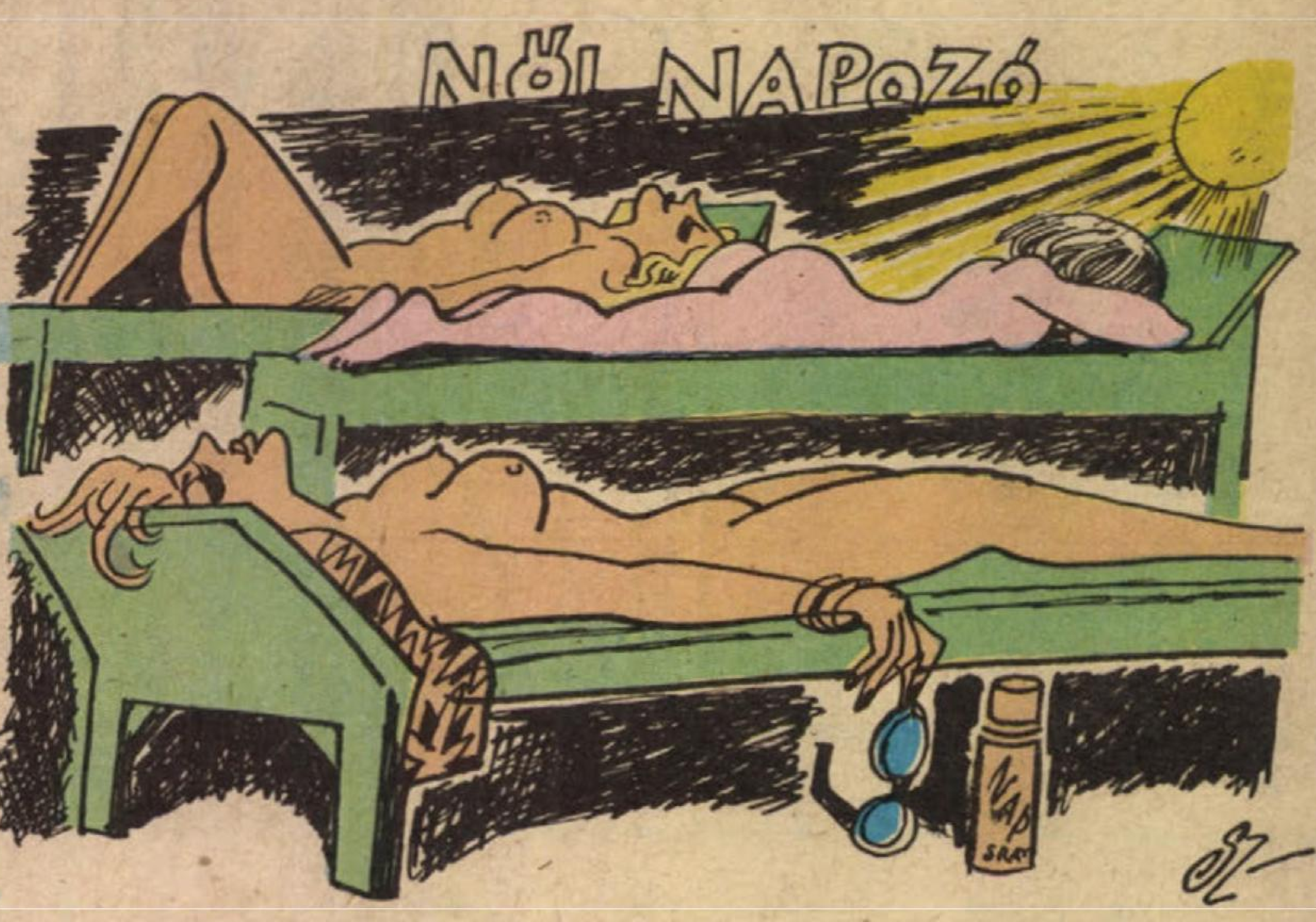

– Idáig évi négymillió darabot gyártottunk, de most rámegyünk a minőségre!

– Ha le akarjuk közölni a mai terelőutak listáját, ki kell hagynunk a külpolitikát, belpolitikát, a híreket és a sportrovatot.

ELFEKVŐ KÉSZLETEK

SÁRGA ANGYAL

